

NOVEMBER
DECEMBER
2004

6

V Salezijski Vestnik

SALEZIJSKI VESTNIK
100 let
SLOVENIJA 1904-2004

[Don Bosko našega časa med nami]

[Andrej Majcen – ob 100-letnici rojstva]

VSEBINA

- 4 ▶ Don Bosko našega časa med nami
- 9 ▶ Blagoslov Don Boskovega centra v Celju
- 11 ▶ Marijino darovanje v templju
- 13 ▶ Andrej Majcen – vietnamski don Bosko
- 22 ▶ Z Marijo – Brezmadežno in Pomočnico
- 24 ▶ Sodobne piramide na smetišču

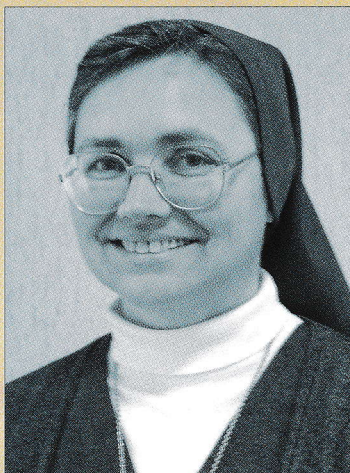
DVOMESEČNIK

Glasilo za salezijansko družino

številka 6
 leto 2004
 letnik 77
 skupna št. 532
 ISSN 0353-0477
 Izdaja: Salezijanski inšpektorat v Ljubljani
 Ureja: uredniški odbor
 Urednik: mag. Marjan Lamovšek
 Lektoriranje: Jerneja Kovšca
 Grafična priprava: Marko Suhoveršnik
 Stiki: mag. Janez Potočnik
 Založba: Salve d.o.o., Ljubljana
 Tisk: Tiskarna Povše, Ljubljana

Pascual Chávez v svetišču Marije Pomočnice na Rakovniku

Foto: J. Žnidaršič

S. MIRA PEČE
INŠPEKTORICA HMP

Tu imamo revijo, ki ima sto let življenja in se ohranja mlada in nadaljuje s sporočanjem vse se blagovesti. S temi besedami je vrhovni predstojnik salezijanske družbe, g. Pascual Chávez, ob svojem nedavnem obisku med nami dal najlepše priznanje Salezijanskemu vestniku, ki nas vsaka dva meseca obišče na naših domovih in nam pri-se cel kup vzpodbud in lepih družinskih novic. Daj Bog, da bi tudi naslednjih sto let prinašal med nas poučno in veselo sporočilo ter utrje-val naše občestvo.

Tudi v tem mesecu, ko se narava pripravlja na zimski počitek in ko se naše misli pogosto vračajo k našim dragim, ki so na zemlji za vedno zas-

"NAŠA PA JE

pali, nam to naše skupno glasilo pri-naša veselo sporočilo: »Naša domo-vina pa je v nebesih, od koder tudi pričakujemo odrešenika, Gospoda Je-zusa Kristusa« (Flp 3,20). Čeprav je na tem svetu tudi lepo in radi živimo, vsi čutimo, da nismo ustvarjeni za ta svet. Nobena stvar nas tu ne more dokončno osrečiti in izpolniti vseh naših najglobljih hrepenenj. Toliko le-pega smo že samo v teh zadnjih me-secih dočakali: narava nas je obo-gatila s svojimi sadovi, mladi si zo-pet lahko nabirajo znanja in napre-dujejo v modrosti, dobili smo nove voditelje tako na ravni države kot tudi na ravni Cerkve. Vsega tega se iskreno veselimo in živimo v novem upanju. A vsi čutimo, da je vse to le del celotne resničnosti o našem življe-nju in da je vsako upanje lahko praz-no, če nima trdnih temeljev v veri, v duhovnem življenju, v Jezusu Kristu-su, ki je več in resničen.

Ta dar pa kristjani moremo preje-ti vsak dan in sveti oče nam v tem letu evharistije, ki smo ga pravkar začeli, zatrjuje, da je »evharistija najdra-gocenejša dobrina, ki jih more Cer-kev imeti na svojem romanju skozi zgodovino. V vsakdanje predano

Salezijanski vestnik je l. 1877 ustanovil sv. Janez Bosko, v slovenskem jeziku pa je začel izhajati l. 1904. Danes izhaja v 55 narodnih izdajah, v 24 jezikih in v 151 državah, kjer delujejo salezijanci (letna naklada nad 10 milijonov izvodov).

Naslov uredništva:

telefon:

e-pošta:

splet:

Salezijanski vestnik
Rakovniška 6
1000 Ljubljana

01/42.73.028

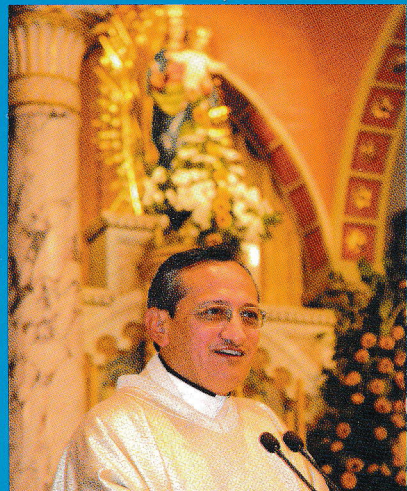
vestnik@salve.si

www.donbosko.net

DAROVE za vzdrževanje Salezijanskega vestnika in za druge namene lahko nakažete na račun, vpišete namen plačila ter nas obvestite o namenu nakazila.

Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

RAČUN 24200 – 9004141717 sklic 00 06

DOMOVINA V NEBESIH"

Flp 3,20

Foto: G. Valič

spolnjevanje dolžnosti vsakega človeka polaga seme živega upanja in s tem, ko usmerja naš pogled k 'novemu nebu' in k 'novi zemlji', ne slabi naše odgovornosti za sedANJI svet, marveč jo spodbuja. Vsem kristjanom, ki se udeležujejo evharistije, pri naša dolžnost 'spreminjati' svoje življenje, da bo v nekem smislu postalo povsem 'evharistično' (CE 9. 20). Tudi don Bosko se je dobro zavedal

moči žive Jezusove navzočnosti v evharistiji in je ponavljal mladim: »Bodi tak, da lahko vsak dan premeš Kristusa!« in srečanje z njegovo ljubeznijo ni moglo biti brez vzgojnih in duhovnih učinkov. Tudi mi danes sprejmimo ta dar odrešenja in to šolo ljubezni, ki nas bosta pripeljala do srečne večnosti.

Vsak dan globlje zahrepenimo po njem in ga, predvsem v adventnem

pričakovanju, kličimo: Kedaj Zveličar prišel boš, ki kralj si zemlje in neba?

Nebo nam ga pošilja po Devici Mariji. Njeno življenje je imelo en sam cilj in smisel: Biti Gospodova služabnica! To je od otroštva naprej učila tudi svojega Sina Jezusa in ga na tej poti spremljala vse do Golgoate. Spomnimo se ob tem na čudovite besede, ki nam jih je v svetišču Marije Pomočnice na Rakovniku povedal gospod Chávez: »Marija je bila Jezusova mati ne le zato, ker ga je rodila, ampak ker ga je vzgajala in učila. Tudi nas želi Marija naučiti to, kar je naučila Jezusa: da smo Božji otroci in se zato posvečamo temu, da izpolnjujemo Očetovo voljo, ter da je naše poslanstvo v tem, da služimo drugim in za njih damo svoje življenje.

Prisluškujmo njej, v kateri se evharistična skrivnost bolj kakor v katerem koli drugem človeku izkazuje kot skrivnost svetlobe. V njej bomo spoznali preoblikujočo moč, ki je lastna evharistiji, v njej bomo videli v ljubezni prenovljeni svet. Na ta način bomo še globlje doumeli, zakaj se smemo veseliti in proslaviti 150-letnico razglasitve verske resnice o njenem brezmadežnem spočetju.

p. Miha Peček

VOŠČILO NOVEMU LJUBLJANSKEMU NADŠKOFU IN SLOVENSKEMU METROPOLITU - MSGR. MAG. ALOJZU URANU

25. oktobra 2004 je papež Janez Pavel II. imenoval msgr. mag. Alojza Urana za ljubljanskega nadškofa in metropolita. Predstojnik slovenskih salezijancev - g. Lojze Dobravec - je ob imenovanju med drugim novemu nadškofu zaželel:

"Ob imenovanju za ljubljanskega nadškofa in slovenskega metropolita Vam v imenu slovenskih salezijancev iskreno čestitam ter se hkrati pridružujem vsem, ki so se Vašega imenovanja za voditelja ljubljanske nadškofije in Cerkve na Slovenskem resnično razveselili.

Slovenski salezijanci si bomo tudi v prihodnje prizadevali, da bi bili živi kamni v Cerkvi na Slovenskem in hkrati iskali v njej svoje specifično mesto in poslanstvo, še zlasti v blagor mladine."

Foto: Gašper Furman

DON BOSKO NAŠEGA ČASA MED NAMI

Nepozabni ostajajo prvi dnevi letošnjega oktobra. Obiskal nas je vrhovni predstojnik salezijancev, **9. don Boskov naslednik, dr. Pascual Chávez.**

S svojo izžarevajočo osebnostjo, s svojo jasno besedo, polno spodbude, je prav gotovo v vsakem, ki se je udeležil kakega srečanja z njim, pustil globoke sledove simpatije, človeške topline in Božje bližine.

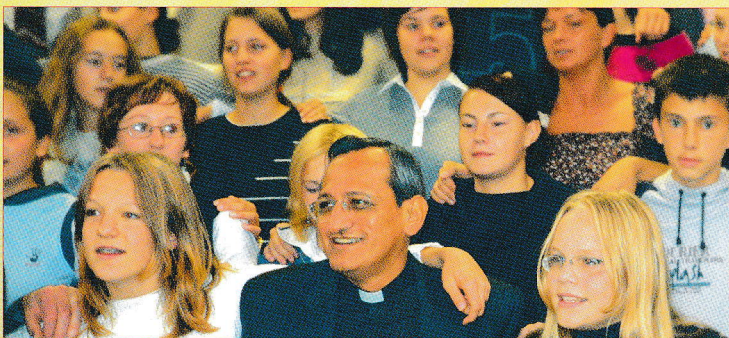
Bodite prinašalci miru. Hkrati vam Evropa nudi blagostanje in demokracijo. Bodite protagonisti, stopite naprej, ne bodite samo opazovalci. Don Boskova veličina je bila v tem, da so fantje v njegovem oratoriju sprejemali pogumne odločitve. Boljši svet je mogoč, zato je boljši svet nujnost. ... Težave, s katerimi se danes srečujejo mladi Evropejci: zaverovani so predvsem v 'sedaj', živijo brez perspektiv, brez pogleda v prihodnost. Zato je vedno več drog, alkohola, vedno

Svoj tridnevni obisk je gospod Chávez pričel v salezijanski ustanovi v Želimljem, v tej prvi državno priznani katoliški gimnaziji v samostojni Sloveniji. Njegova beseda staršem, dijakom, vzgojiteljem, profesorjem in salezijancem, ki v tej ustanovi delujejo, je bila aktualna in polna spodbude.

V Gimnaziji Želimlje

"Danes revščina ni takšna, kot je bila ob koncu devetnajstega stoletja. Izziv za vas danes je, da svoje življenje napolnite s smislom. V ne-

kaj letih ste v vaši deželi naredili neverjeten zgodovinski preskok. Pred nekaj meseci ste vstopili v Evropsko unijo. Veste, kaj vam nudi Evropa? Predvsem mir. Za vas, ki poznate tudi zelo trde strani zgodovine, vojno, je zelo pomembno, da ne pozabite, da vam Evropa nudi mir.

Med dijaki v Želimljem

SLOVENIJA
1.-3. OKTOBER 2004

Cháveza je sprejel nuncij v Republiki Sloveniji, Santos Abril y Castelló

več zmešnjav na spolnem področju, vedno večji problem je indiferecentnost, nezavzetost. Želim si, da bi vam ta ustanova pomagala odkriti načrt za življenje. Drugi izziv mladih Evropejcev je "razdrobljena osebnost". Blagor vam, ker je večina vašega prebivalstva še katoliškega. To pomeni, da imate še neko točko, ki združuje človeško osebnost, na kar se lahko sklicujete. Težava je, ko ni ničesar več, na kar bi se lahko sklicevali. In tretja stvar, ki tare danes vaše vrstnike po Evropi, je moralni relativizem, etika: izberi z jedilnega lista, kar ti ugaja. Evropa vam veliko nudi, a tudi veliko od vas pričakuje. Dragi mladi, dajte upanje Evropi. In upanje Evrope ste vi, in sicer v tolikšni meri, v kolikor razvijate v sebi tiste vrednote, ki bodo Evropo napravljale vedno bolj odprto in sprejemajočo, bolj solidarno in tolerantno. Predvsem pa dajte Evropi krščansko dušo."

Med mladimi animatorji

Lepo doživeto srečanje je bilo tudi z mladimi, ki so dejavni v programih salezijanske mladinske pastorale in v pastoralnih programih sester hčera Marije Pomočnice. V soboto dopoldne, 2. oktobra, je bila v svetišču najprej sveta maša, med katero je g. Chávez mlade navduševal za ideal svetosti.

"Zaupati svetu in ne Bogu je norost, kajti svet bo prešel, tisti pa, ki spolnjuje Božjo voljo, bo obstal. Z ene strani propadljivost, prehodnost; z druge pa obstojnost, trdnost. Veličina Dominka Savia, Laure Vikune, petih mladih poljskih mučencev, Alberta Marvellija, med drugimi, je bila prav njihova odločitev, da v obdobju odrasčanja in mladosti sprejmejo velike odločitve: izročiti se popolnoma Gospodu, najti v njem pravo veselje in služiti drugim.

Foto: B. Cuderman

Prijateljski obisk pri upravitelju ljubljanske nadškofije, msgr. Andreju Glavanu

... Sol zemlje smo, ko živimo duha blagrov, ko iz govora na gori napravljamo svoj "identikit" in se postavljamo na stran alternativne družbe, med osebe, ki nasproti družbi, ki v ospredje postavlja uspeh, kar je minljivo, provizorično, denar, ugodje, moč, maščevanje, konflikt, vojno ... izbirajo mir, odpuščanje, usmiljenje, zastojnost, duha žrtve, začeni v najožjem krogu, ki je krog lastne družine ali skupnosti, ki pa prestopa v širšo družbeno razsežnost. Vendar Jezus opozarja na možnost, da sol lahko izgubi okus, da njegovi učenci lahko izgubijo pristnost in ne odlašajo z opisom dramatičnih posledic: "Za nič drugega ni več, kot da jo vržejo proč, da jo pohodijo". Ali smo učenci z jasno evangelijsko identiteto, torej za svet pomenljivi in koristni, ali pa smo za vreči stran, da nas zasramujejo."

Osrednje praznovanje na Rakovniku

Najlepše dožitve pa je bilo prav gotovo skupno praznovanje 100-letnice začetka gradnje svetišča Marije Pomočnice na Rakovniku in 100-letnice izhajanja Salezijanskega vestnika. Svetišče Marije Pomočnice je bilo polno kot ob največjih romarskih shodih. Slavje je polepšalo ubrano petje združenih mladinskih

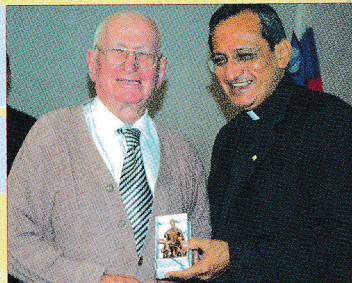

Foto: G. Vailić

Nove prijateljske vezi ob obisku don Boska našega časa

pevskih zborov in združenega pevskega zbora Ljubljana-Rakovnik in Ljubljana-Kodeljevo. V homiliji je vrhovni predstojnik spregovoril o Mariji.

"Danes je to čudovito svetišče Marije Pomočnice kot dvorana zadnje večerje, kjer je Marija zbirala učence. ... Marija je Jezusa naučila treh stvari. Prvič, da je Božji otrok. Jezus Bogu ni imenoval tako, kot so ga ime-

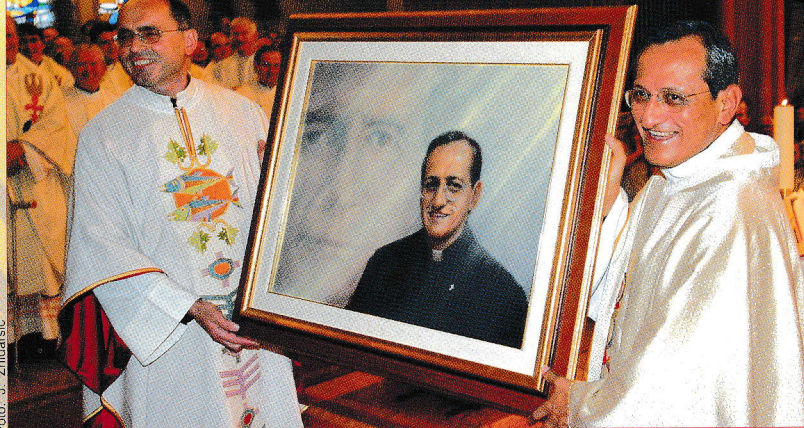
Priznanje misijonarju Kramarju za dolga desetletja zvestobe

novali njegovi vrstniki. Klical ga je *abbá, očka*. Kdo je Jezusa naučil, da je Bog njegov Oče? Marija.

Druga stvar, ki jo je Marija naučila Jezusa, je, naj izpolnjuje voljo svojega Očeta. Ni dovolj Bogu reči Oče; potrebno je biti dober otrok. In dobri otroci izpolnjujejo voljo svojega očeta. In Jezus se je posvečal izpolnjevanju Očetove volje.

Tretja stvar, ki jo je Marija naučila Jezusa, je, naj služi drugim; naj ima odprte oči za potrebe drugih; naj stopi do najbolj potrebnih, da bi postal njihov služabnik.

Danes nam evangelij govori, da nam je Jezus Marijo pustil za mater. Želim, da bi jo vsakdo izmed nas popeljal s sabo, da bi Marija bila mati in učiteljica, kot je bila to za Jezusa. Danes prosim za vsakega izmed vas, molim za salezijansko družino v Sloveniji, molim za naše mlade, molim za to salezijansko navzočnost tukaj na Rakovniku. In prosim Gospoda za milost, da bi bila ta ustanova rodovitna."

Darilo, umetniško delo akad. slikarja T. Perka, ki se ga je Chávez zelo razveselil

Praznik na Kodeljevem

Vrhovni predstojnik je tudi vodil slovesno praznovanje godu sv. Terezije na Kodeljevem v Ljubljani. "Sv. Terezija Deteta Jezusa je prava mojstrovina Duha, ki nam je danes dana kot vzor svetosti zaradi svojega polnega življenja, zaradi popolne podaritve Bogu prek kraljevske poti evangelijske preprostosti."

Spomin za vsako sestro ...

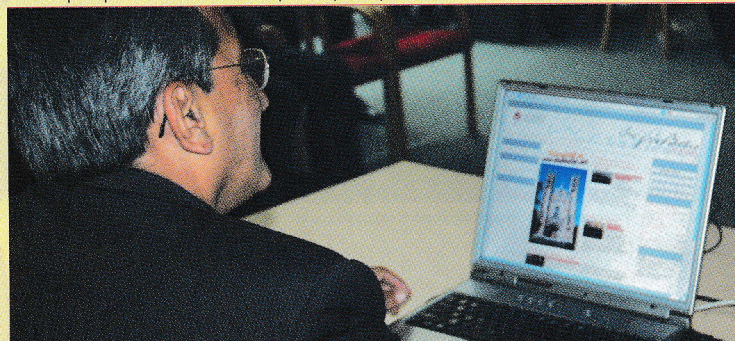

Pozdrav visokega gosta na Kodeljevem

Srečanje s HMP in SDB

Vrhovni predstojnik je nagovoril tudi sestre hčere Marije Pomočnice, obiskal pa je tudi salezijansko skupnost na Trsteniku. Ob koncu svojega obiska je s svojo duhovno svežino nagovoril salezijance. Tistim, ki so že pred več kot 50-imi leti izpovedali redovne zaobljube, pa je izročil posebno podobo sv. Janeza Boska. Ob koncu srečanja s salezijanci in ob koncu svojega obiska v Sloveniji pa je g. Chávez odprl slovenski salezijanski spletni portal – donBosko Slovenija – ki pomeni sodobno dopolnilo Salezijanskemu vestniku, in to prav ob njegovem "stotem rojstnem dnevu". ■

Chávez je odprl novi slovenski salezijanski spletni portal donBosko Slovenija: www.donbosko.net

Klemen Balažič

"Karkoli vam reče, storite!" Te Marijine besede so odmevale v soboto, 9. oktobra 2004, v Šenčurju na Gorenjskem, ko je beograjski nadškof Stanislav Hočevar v župnijski cerkvi v diakona posvetil salezijanskega bogoslovca Klemena Balažiča. Obreda z mašo se je udeležilo veliko vernega ljudstva šenčurske župnije ter večje število duhovnikov na čelu z višjim predstojnikom slovenskih salezijancev Lojzeto Dobravcem.

Škof posvečevalec je v mašnem nagovoru novega diakona spodbujal, naj bo po Marijinem zgledu tudi on navzoč tam, kjer se "dogaja" življenje; naj ga spremlja zavest, da je

Foto: M. Larnovšek

NOVA DIAKONA

Foto: J. Znidaršič

poslej zavezan služenju v molitvi in delu v imenu vse Cerkve. Priporočil ga je salezijanskim svetnikom, še posebej bl. Filipu Rinaldiju.

Lepo okrašena cerkev, ubrano petje, sodelovanje različnih skupin pri bogoslužju in mogočno potrkanje zvonov je potrjevalo, da se celotno župnijsko občestvo veseli diakonskega posvečenja svojega rojaka. Ob koncu se je diakon Klemen zahvalil za prejeto milost in vse spodbudil, naj si prizadevajo za močno vero ter ga še naprej spremljajo v molitvi. *MiS*

Jure Babnik

23. oktobra 2004 je ljubljanski škofijski upravitelj, msgr. Andrej Glavan, v diakona posvetil salezijanskega bogoslovca Jureta Babnika. Novi diakon je bil posvečen v rojstni župniji, v Litiji. Množica ljudi v cerkvi je s svojo navzočnostjo pri slavnostnem dogodku potrjevala, da je za župnijo velik praznik, ko Bog pokliče koga iz njene srede za služabnika evangelija.

Diakon Jure si je za svoje vodilo ob diakonskem posvečenju izbral besede iz Janezovega evangelija: "Brez mene ne morete storiti ničesar". Škof posvečevalec je v homiliji spregovoril o pomenu kristjanove, zlasti pa diakonove povezanosti s Kristusom. "S posvečenjem v diakona postaja Jure služabnik Cerkve, toliko bolj pa, ko bo posvečen v mašnika; z vsakim novim duhovnikom zaveje v Cerkvi nova apostolska svežina in obetavnejša prihodnost," je ob slovesnosti spregovoril predstojnik salezijancev, g. Lojze Dobravec.

Diakon Jure Babnik izhaja iz družine s tremi otroki. Krščanska vzgoja v družini, zgled vere staršev in osebno iskanje svojega mesta v Božjem načrtu - vse to ga je pripeljalo do odločitve, da je Gospodu izrekel svoj "da" - v salezijanski družbi in sedaj še v prvi stopnji svetega reda, diakonata, ki bo zanj predvsem temeljita priprava na mašniško posvečenje. *LMk*

•TOMIŠELJ

100 let župnije

Ob stoletnem jubileju ustanovitve župnije Tomišelj je bila v nedeljo, 3. oktobra 2004, v tej božjepotni cerkvi Rožnovenske Matere Božje lepa zunanja slovesnost.

V pripravo na obhajanje te slovesnosti je bilo vloženega mnogo truda in požrtvovalnosti. Samo v zadnjem letu so bila v tomišelski cerkvi dokončana večja obnovitvena dela. Slovesnost je vodil ljubljanski pomožni škof msgr. Alojz Uran, ki je obnovitvena dela blagoslovil.

Škof Uran vodil praznovanje stoletnice

V mašnem nagovoru je gospod škof zbrane župljane in mnoge romarje od drugod spodbujal k molitvi rožnega venca in govoril o velikem pomenu te molitve. Vse v župniji je spodbudil, naj bodo del žive župnije, naj gojijo globoko skrb za njen napredek in naj bodo še naprej ponosni in veseli kristjani.

Obvseh delih v cerkvi in okoli nje je bilo opravljenih ogromno ur prostovoljnega dela zavzetih faranov. Tem je gospod škof podelil posebno nadškofijska priznanja za ves njihov trud, skrb in požrtvovalnost pri obnovi župnijske cerkve.

povzeto po zapisu Uroša Pušnika

•MARIBOR

Ritem duha 2004

Kazalci na uri so pokazali 8. uro zvečer in avizo Ritma duha 2004 je naznanil začetek festivalnega finala, ki sta ga pričela neposredno prenašati Radio Ognjišče in Radio Maribor. Množica v dvorani Leona Štuklja v Mariboru je kazala na to, da so tovrstne prireditve v našem prostoru potrebne.

Navdušenje je iz minute v minuto naraščalo, čeprav so prve trenutke prireditve še zaznamovali prihodi novih obiskovalcev, ki so neusmiljeno iskali še zadnje proste koticke v zasedenih vrstah. Kmalu je množica v dvorani zadihala kot eno in z bučnimi aplavzi pospremila sleherno od 12 novih skladb.

Boj je bil trd in tudi strokovna žirija je imela težko delo. Medtem ko so poslušalci oddajali svoje glasove in je žirija za-

Predstojnik SDB podeljuje 1. nagrado

sedala, sta v dvorani za pravo vzdušje, nabito s pozitivno energijo, skrbela Rok Kosmač in Peter Januš.

Nasmejani obrazi ljudi, ki so po dobrih dveh urah odlične ritmično duhovne glasbe odhajali iz dvorane so pričali o tem, da je festival uspel. Zato nas čaka »RITEM DUHA 2005«. Še boljši in še z dodatno svežino za tovrstno glasbeno sceno. Več na www.ritemduha.net

•ŠENTRUPERT

Obnovljene orgle

V nedeljo, 10. oktobra 2004, je šentrupertska fara praznovala dvojno slovesnost: blagoslov obnovljenih orgel in srebrno mašo domačina g. Lojzeta Zupana.

Med slovesno mašo, ki jo je daroval slavljenec g. Lojze Zupan, je predstojnik slovenskih salezijancev, g. Lojze Dobravec, obnovljene orgle blagoslovil in

jih predal svojemu namenu. Najbolj so se veselili in z navdušenjem zapeli člani cerkvenega pevskega zbora, s svojim sodelovanjem pa so slovesnost popestrili tudi Otroški pevski zbor in skupina Cantamus.

Rojaku srebrnomašniku so voščili predstavniki župnijskega pastoralnega sveta, krajevne skupnosti Šentrupert, najbolj doživeto pa otroci.

Marko Suhoveršnik

Foto: M. Kapus

24. oktobra 2004, na spominski dan Marije Pomočnice, je mariborski pomožni škof dr. Anton Stres v Celju blagoslovil Don Boskov center, ki smo ga salezijanci pričeli graditi pred slabim letom dni. V prvi fazi izgradnje je zgrajen in v pritličju tudi urejen t. i. oratorij, salezijanski mladinski center ter večnamenska dvorana, ki bo odslej služila kot kapela, kjer bo začela nastajati nova župnijska skupnost.

Med slovesno sveto mašo, ki je bila na trgu pred novo zgradbo, je škof Stres blagoslovil novi ambon in novi oltar za ka-

Trg pred Don Boskovim centrom se bo po sklepu Mestne občine Celje imenoval: Don Boskov trg

pelo. Ob koncu svete maše pa je blagoslovil tudi novi Don Boskov center in tako odprl pot za začetek dejavnosti v novi salezijanski ustanovi v Celju.

Slovesnega blagoslova so se

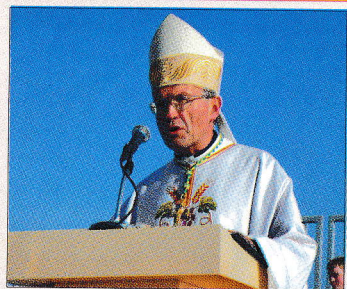
med mnogimi drugimi udeležili tudi župan mestne občine Celje g. Šrot, arhitekt g. Marinko ter predstavniki izvajalcev, podjetja Ceste mostovi Celje.

besedilo in foto: M. Lamovšek

Blagoslov Don Boskovega centra v Celju

"Zavedamo se, da je za vsako človekovo dejavnost potreben prostor. Ne more biti poučevanja, če ni šolskih prostorov, ne more biti zdravstvene nege, če ni bolnišnic, tudi družinsko življenje se ne more zasnovati, če ni stanovanja, in tako je tudi z našimi verskimi dejavnostmi. Možnost imeti ustrezne prostore sodi zato k bistvu verske svobode. Mestne občinske oblasti tukaj v Celju so to očitno razumele in danes je trenutek, da se jim za njihovo razumevanje naših potreb iskreno zahva-

limo. To, kar nastaja tukaj pred našimi očmi, je mladinski center in s tem smo pri zelo pomembnem delu naše odgovornosti."

besede škofa Stresa v mašnem nagovoru

Danijela Kordeš: Večna zaveza ljubezni

V soboto, 16. 10. 2004, sem v Radljah ob Dravi, med sveto mašo, izpovedala svoje večne zaobljube v družbi hčera Marije Pomočnice. Ta dan je v Radljah potekal tudi zahvalni dan, ki ga pripravljamo sestre HMP vsako leto skupaj z animatorji.

Več kot 400 mladih in otrok se je skupaj z menoj veselilo dogodka, ko sem svoje življenje za vedno pridružila Jezuso-

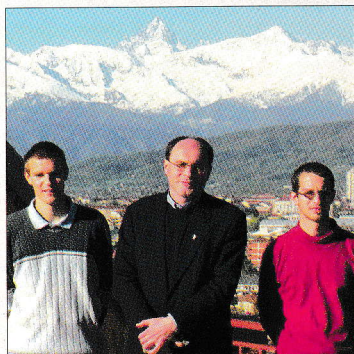

Sestra Danijela med otroki na zahvalnem dnevu v Radljah ob Dravi

vi daritvi. Želim si, da bi veselje in hvaležnost, ki jo čutim ob popolni podaritvi Gospodu, za vedno odmevalo v meni. *s.D.K.*

Tukaj sem, pošlji mene

S temi besedami preroka Izaija smo novinci iz devetih držav, med temi dva Slovenca, Grega in Gašper, 8. septembra letos izpovedali prve redovne zaobljube v salezijanski družbi. Slove-

Najmlajša sobrata ob svojem predstojniku

Skupina novincev iz Pinerola - pred hišo, v kateri je živel sv. Dominik Savio

snost je potekala v sosednji Italiji v vasi Becchi, rojstnem kraju svetega Janeza Boska, kjer danes stoji mogočno svetišče.

Noviciat je bila enoletna priprava, izkušnja skupnega življenja, dela, molitve, delitev vsega lepega in hudega. Vse pa je ime-

lo za cilj, da bi vedno bolj spoznavali tistega, ki nas je poklical, in sledili salezijanskemu duhu.

Najpomembnejši trenutek, krona vsega, pa je bila prav izpoved zaobljub pokorščine, uboštva in čistosti, s katero smo postali redovniki.

Biti redovnik pomeni odločitev za Jezusa, ki pravi: "Hodi za menoj." On je tisti, ki je don Bosku po Mariji zaupal vzgojo mladih. Pri našem delu z mladimi si prizadevamo za besede: "Daj mi duše drugo vzemi!" ki jih je don Bosko vzel za svoje.

Jezus tudi danes kliče mlade na pot za njim, na pot redovništva, duhovništva. In kdo ve, mogoče kliče prav tebe!?

Gašper M. Otrin SDB

Dr. Bogdan Kolar - dekan Teološke fakultete

Senat Teološke fakultete je za dekana Teološke fakultete Univerze v Ljubljani znova izbral salezijanca. Tokrat je to dr. Bogdan Kolar, ki je konec septembra na tem mestu zamenjal akad. dr. Alojzija Slavka Snoja, ki je to službo opravljal kar v dveh mandatih, štiri leta. Novemu dekanu želimo, da bi zaupano nalogo kar najbolje opravil v dobro Cerkve in naroda, zlasti še mladega rodu.

MARIJINO

21. november

DAROVANJE V TEMPLJU

piše s. Marija Žibert hmp

Povod za marijanski praznik 21. novembra je dalo praznovanje posvetitve bazilike Svete Marije Nove v Jeruzalemu 21. novembra leta 543. Cerkev je stala v bližini razvalin jeruzalemskega templja in je bila v svojem času ena najlepših v Jeruzalemu. Jeruzalemski verniki in romarji so se ob praznovanju posvetitve te bazilike spominjali tudi Marijinega darovanja v templju. To drugo je bolj in bolj stopalo v ospredje, posebno še, ko je slovesnost izgubila svoj krajevni značaj in se razširila tudi drugod. Končno je spomin na posvetitev bazilike šel v pozabo: praznovanje posvetitve bazilike se je spremenilo v praznik Marijinega darovanja, in to celo v samem Jeruzalemu. Proti koncu 7. ali v 1. polovici 8. stoletja najdemo govore v počastitev Marijinega darovanja.

Na Vzhodu je darovanje Device Marije še danes zelo velik praznik, enak največjim slovesnostim.

Vsa pozornost praznika je obrnjena na notranjo vsebino dogodka, na popolno podaritev, s katero se je Marija popolnoma darovala Bogu že v prvih trenutkih svojega življenja. Božji tempelj, živo božje svetišče z nenehno duhovno daritvijo in poveljevanjem Božjega veličastva, je bila predvsem sveta Devica sama.

Na Zahod je praznik Marijinega darovanja prišel razmeroma pozno: pod papežem Gregorjem XI. je bil leta 1372 uveden v Avignonu v Franciji, potem pa se je zlasti v 2. polovici 16. stoletja razširil še po drugih zahodnih deželah.

Kaj je prava vsebina praznovanja

Na praznik Marijinega darovanja Cerkev slavi radovoljni, velikodušni odgovor Marije Device na edinstveno milost izvolitve, ki je je bila deležna. Marija je z vsem srcem, z vsem svojim bitjem odgovarjala na velike božje darove. Zato po pravici pravi o njej 2. vatikanski koncil: »Ko je z vsem srcem in neovirano od kakršnega koli greha sprejela odrešitveno Božjo voljo, je sama sebe kot Gospodovo dekle popolnoma posvetila osebi in delu svojega Sina in se s tem pod njim in z njim po milosti vsemogočnega Boga postavila v službo skrivnosti odrešenja« (C 56).

Ko obhajamo spomin Marijinega darovanja, imamo torej pred očmi bistveno potezo njene duhovnosti: že v prvih trenutkih zavesti izvršeno podaritev same sebe Bogu in njegovim ljubečim odrešitvenim načrtom in nepretrgano vztrajanje v tej podaritvi – prav do pridružitve Kristusovi daritvi na Kalvariji. Ta

daritvenost brez slehernega pridržka je Marijo napravila za vzor vsakemu resničnemu kristjanu katerega koli stanu ali poklica.

Prek Marije nam Cerkev daje gledati pred seboj nešteto množico odrešenih duš, ki bodo na dar učlovečenja tudi odgovarjale z darom samih sebe. Saj smo navsezadnje vsi kristjani poklicani k popolni podaritvi samega sebe Bogu – in v tem bomo dosegli resnično spolnitev svojega življenja, svojo življenjsko srečo. ■

EVHARISTIJA

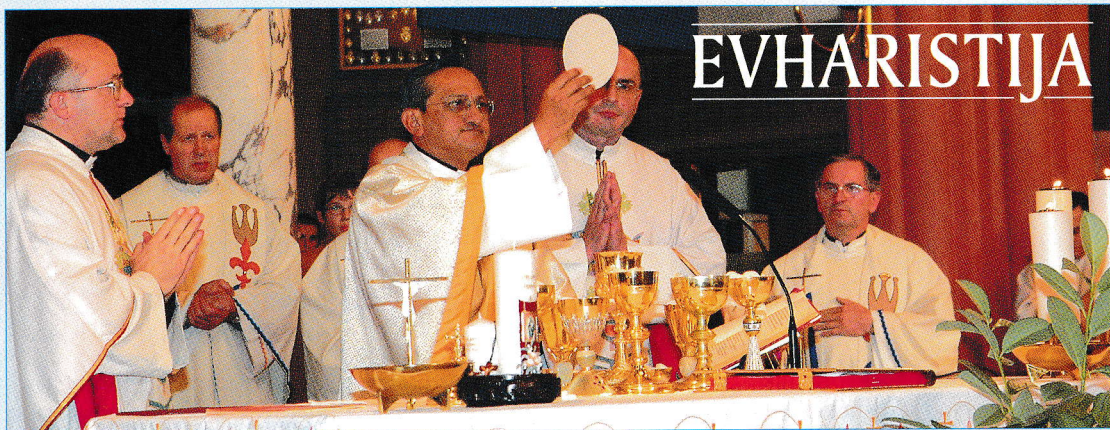

Foto: J. Zindarčič

LUČ IN ŽIVLJENJE NOVEGA TISOČLETJA

Spoštovane molivke in molivci za duhovne poklice! Od 10. do 17. oktobra 2004 je bil v Mehiki svetovni evharistični kongres z geslom **Evharistija, luč in življenje novega tisočletja**. Ob sklepu kon-

gresa je udeležence in velikanško množico vernikov iz cerkve sv. Petra v Rimu nagovoril tudi papež Janez Pavel II., ki se ga zaradi bolezni ni mogel udeležiti. Papež je v svojem govoru poudaril, da je »evharistija živi Jezus, zakrament Jezusove navzočnosti med nami, središče krščanskega življenja.« Izrekel je tudi prošnjo: »Ostani z nami, Gospod, v težkih trenutkih in skozi vse tretje tisočletje.«

Evharistiji je bilo namenjeno tudi letošnje papeževo pismo za misijonsko nedeljo s posebnim poudarkom, da naj »premišljujemo o evharistiji z Marijinimi očmi, z očmi *evharistične žene*.

»Ko se Cerkev zaupljivo zanaša na Marijino priprošnjo, ponuja Kristusa, kruh odrešenja, vsem ljudstvom, da bi ga priznali in sprejeli kot edinega Odrešenika človeštva ... Ko se zazremo v Marijo, spoznavamo preoblikovalno moč evharistije. V njej vidimo svet, obnovljen v ljubezni ... Marija, *prvi tabernakelj v zgodovini*, nam kaže in nudi Kristusa, našo pot, našo resnico in naše življenje. Upam, da bo

lahko posrečeno ujemanje svetovnega evharističnega kongresa s 150-letnico razglasitve Marijinega brezmadežnega spočetja priložnost za vernike, župnije in misijonske ustanove, da okrepijo svojo misijonsko vne-mo tako, da bi bila v sleherni skupnosti resnična lakota po evharistiji ... Da bi mogli živeti iz evharistije, je tudi potrebno ostajati dolgo časa v čaščenju Najsvetejšega zakramenta. Sam to delam vsak dan in tam najdem moč, tolažbo in oporo«, zatrjuje papež.

Drage molivke in molivci!

Prisluhnimo papeževim željam in smernicam. Okrepimo in pomnožimo v tem evharističnem letu svoje molitve pred Najsvetejšim tudi za nove duhovne poklice, saj le-ti živijo iz evharistije.

Vsej molitveni družini in vsakemu posebej želim globoko doživljanje adventnega časa in obilo radosti ob obhajanju božičnih praznikov z željo, da bi vsako sveto mašo doživljali kot praznik Jezusovega rojstva. ■

Ivan Turk

VODITELJ MOLIVCEV

MOLITVENI NAMENI

CERKEV ŽIVI IZ EVHARISTIJE

Letos Cerkev obhaja evharistično leto, v Sloveniji pa še stoletnico, ko je bilo uvedeno vsakoletno celodnevno čiščenje Svetega Rešnjega Telesa po vseh župnijah.

◆ NOVEMBER

Molimo za tiste, ki omagujejo v duhovnem poklicu, da obnovijo prvotno ljubezen in ostanejo zvesti dani obljubi.

◆ DECEMBER

V adventnem času molimo za vse ljudi, da bi v pripravi na praznik Jezusovega rojstva globlje doumeli vrednoto človeškega življenja od spočetja do naravne smrti.

◆ JANUAR

Molimo, da bi se v letu evharistije pomnožila in poglobila molitev za duhovne poklice pred izpostavljenim Najsvetejšim.

Tone Ciglar

ANDREJ MAJCEN

VIETNAMSKI DON BOSKO

Ob 100-letnici rojstva: 1904 – 30. 9. – 2004

**Ne vzhaja
Sonce vedno
na Vzhodu,
kajti tokrat
velja: Ex
Occidente lux!**

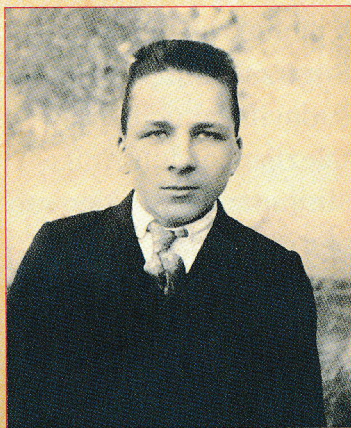
Mineva 100 let, kar se je v Mariboru prižgala nova zvezda in naznanila rojstvo otroka Andreja, ki bo sam postal svetla zvezda na Vzhodu: Kitajcem in Vietnamcem. V globoki hvaležnosti se Bogu zahvaljujemo za ta čudoviti dar učitelja, salezijanca, duhovnika, misijonarja ... Priklonimo se v globokem spoštovanju in obudimo spomin na to svetlo zvezdo, da tudi nas spodbudi za poslanstvo, ki nam ga je Bog namenil.

Božji načrti

Vključeni smo v vesoljne Božje načrte. Ponovno imamo priložnost občudovati čudovita Božja dela. Eden teh, ki je sodeloval pri uresničevanju don Boskovih pre-roških napovedih o misijonih, je bil g. Andrej Majcen.

Leta 1884 je don Bosko v svoji Duhovni oporoki napovedal: "Ob svojem času bomo začeli misijone na Kitajskem, in sicer v Peking, vendar ne pozabimo, da nam gre za revne in zapuščene fante. Tam med nepoznanimi ljudstvi, ki ne poznajo pravega Boga, se bodo dogajale čudovite stvari, ki jih ni doslej nihče pričakoval, a jih bo Bog razodel svetu" (MB XVII 273).

Napovedal je tudi, da bo prišel čas, ko se bodo misijonarji iz Indije srečali s tistimi iz Kitajske. To se je zgodilo leta 1942 v Mandaleju: srečala pa sta se msgr. Jožef Keréc (Kitajska) in g. Jožko Kramar (Indija – Burma, takrat Indokina), torej dva slovenska salezijanca.

Andrej kot učiteljskičnik

Ob novi maši v Krškem, 9. julija 1933

Življenjska pot Andreja Majcna (30. 9. 1904 – 30. 9. 1999)

Od Maribora do Kunminga

Vednosed je imel za Mariborčana. Ne samo da je bil rojen (1904) v Mariboru, tam je prišel tudi do učiteljske diplome (1923), ki mu je priznavala usposobljenost za pedagoški poklic. Ponosen je bil na to, kar mu je dala šola: temeljito znanje, stroga načela, čut za disciplino.

Vendar si je službo moral poiskati sam. Začelo se je manj svečano, kot je pričakoval, saj je pristal kot zasebni učitelj sirot na Radni (1923–1924), in sicer pri salezijancih, kar pa je bilo toliko bolj usodno zanj za naprej.

Učitelj je bil samo leto dni in že je oblekel talar pri salezijancih (1924) in začel noviciat, ki ga je sklenil s prvimi zaobljubami (1925). Ponosen učitelj, pripravljen poveljevati in voditi, a z zaobljubo pokorščine. To so bile vajeti, ki so ga usmerjale na pota, ki mu jih je pripravila Božja Previdnost.

Obdobje 10-ih let na Rakovniku (1925–1935) ni bilo samo študij filozofije in teologije, vzgojna praksa, odgovornost za obrtne delavnice – šole, marveč tudi dodatno usposabljanje na državnih ustanovah, zlasti pa je bil v Marijini šoli (v njenem svetišču). Tu je opravil prvo temeljito učno uro že 1924., v noči iz 7. na 8. september – priprava na posvečenje cerkve, ko je doživel, da bo moral odložiti svojo "dotedanjo kožo" – kakor je to moral z lakiranimi salonskimi čevlji, ki so ga do krvi ožulili, da bo bolj voljan za napore, ki ga čakajo. Pozabiti bo moral preteklost in se usmerjati v prihodnost.

Duhovniško posvečenje 2. julija 1933 je pomenilo zanj velik izziv. "Kri mučencev – seme novih kristjanov!" Spregovorila je Kitajska: po krvi prvih salezijanskih mučencev (1930 – sv. Alojzij Versiglia, škof, in sv. Kalist Caravario, du-

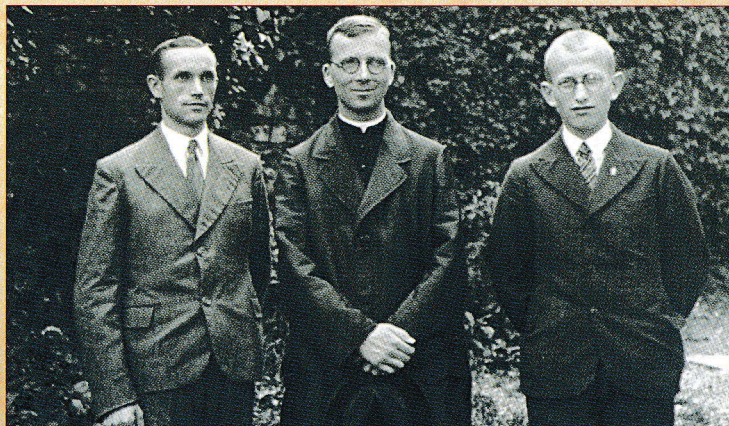
Majcen v Kunmingu, 1935

hovnik) in po predirnih in vabečih Keréčevih očeh, ki je prišel na obisk v domovino. Kot na mučilno orodje pa je bil sedaj vezan na obrtne šole in delavnice (1933–1935) kot voditelj.

Kako prav mu je prišla ukinitev teh šol (1935), da je lahko poletel za klicem srca. Marija Vnebovzeta 1935 mu je dala misijonski križ.

Druga domovina – Kitajska (18. 12. 1935 – 25. 8. 1951)

Kunming: 16 Majcnovih kitajskih misijonskih let. Če sodimo po dobrem začetku,

Misijonarji Oravec, Majcen in Kramar ob odhodu v misijone, 16. avgusta 1935 (Lj.-Rakovnik)

potem so bila zelo uspešna. Vse, kar je prinesel s seboj, na kar je bil ponosen, se mu je v trenutku sesulo in s tistim si ni mogel pomagati. Prvi nastop pa mu je razodel skrivnost uspeha na misijonski poti. Njegov prvi nagovor, in sicer kar v kitajščini, je bil kratek, pa nadvse uspešen: "Rad vas imam!", kar je izrekel z značilnim kitajskim priklanjnjem. Povzel je vso skrivnost don Boskovega uspeha. Imeti mlade rad.

Bil je uspešen ravnatelj raznovrstnih sobratov, voditelj salezijanske skupnosti in misijona, organizator šol in delavnic. Sprejel je sestre (slovenjebistriške, 1937) pospremil tudi dr. Janeza Janeža (1948) na poti v Čaotung. Keréc v Čaotungu, on v Kunmingu. Čudovita naveza in sodelovanje misijonarjev velikanov.

Rdeča Kitajska je na mah pometla z vsem, kar so ustvarili misijonarji dolga leta. Mnoge je doletelo preganjanje in mučeništvo. Majcen je doživel bolj "mehke" prijeme, saj je bil eno leto celo učitelj ruščine na državni šoli z dobro plačo, ki mu

Z msgr. Seitzem v Hanoju leta 1952

jo je nakazoval Maov režim. Z zadnjo skupino je moral tudi on zapustiti svojo Kitajsko.

Dve vmesni postaji

Komunizem ga je naplavil v Makao (1951–1952) Razočaranja, ko se ti podre svet, ki si ga gradil s tako muko in ljubeznijo, je postalo odskočna deska za naprej. "Kjer vas ne sprejmejo ..., otresite prah ..." (Lk 9,5)! Znano evangelijsko sporočilo je lepo za pridigo, resničnost pa je trda in zelo boleča.

Tudi Hongkong je bil vmesna postaja (1954–1956), ki se je zarezal v njegovo življenje kot 17. vzporednik med dvema Vietnamoma in ju ločil na Severnega in Južnega. Iz urejenosti cvetočih ustanov v Hongkongu je moral dvakrat v Vietnam in začenjati iz nič.

Kot izvidniški ogled – Hanoi, Severni Vietnam (1952–1954)

"Pet dolarjev so mi dali za taksi," s tem naj bi začel delo za 550 sirot. "Delati za uboge je Vietnamcem skrivnost simpatij in privlačnosti," je govoril. Sv. Terezija želi biti ljube-

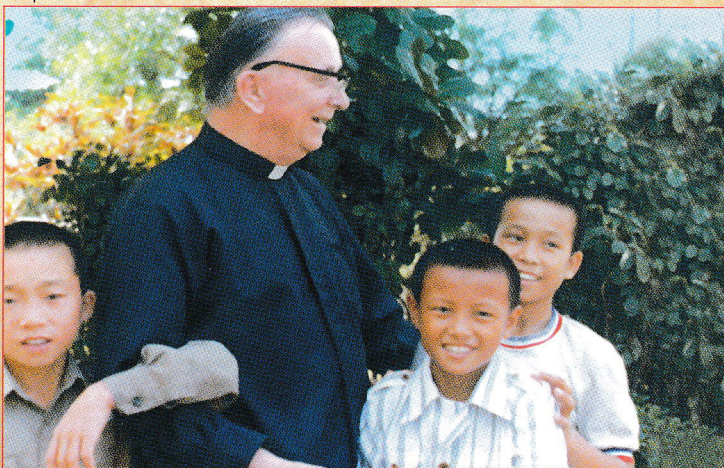
Govornik, ki je znal navdušiti

zen v srcu Cerkve, Majcen pa v srcu Cerkve v Vietnamu. Zahod pa zgublja vojaške in ekonomske položaje. Poraze boleče čutijo tudi misijonarji. Majcnu pa preraste v veliko izkušnjo: v Vietnamu ne sme biti tujec, kot misijonar še najmanj.

Najvišji domet misijonstva – Saigon, Južni Vietnam (1956–1976)

Zlata doba misijonskega delovanja je trajala 21 let. Udomil se je. Vzljubil je Viet-

Stajvanskimi otroki

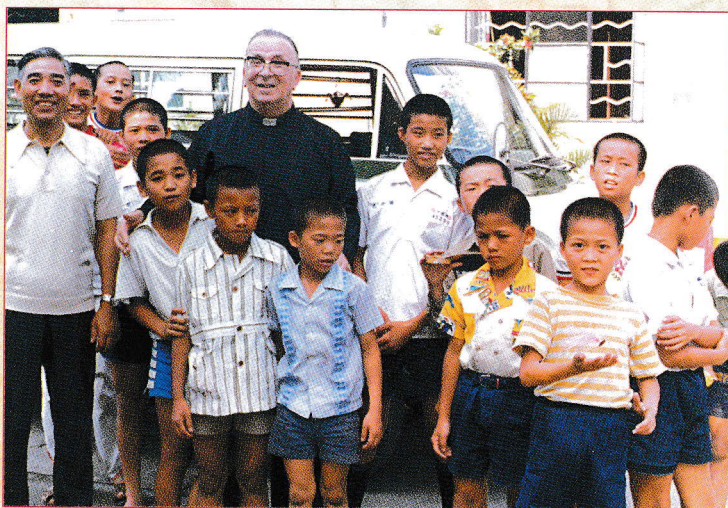
Magister salezijanskih novincev v Južnem Vietnamu

namce kot svoje. Oni so mu vračali z enako mero. Postal je njihov Patriarh – častitljivi Oče (tako so ga vedno klicali, tudi pozneje, vse do smrti!). Živi don Bosko za Vietnamce. Postane ustanovitelj salezijanske družbe v Vietnamu: iz nič je v 20 letih "zraslo" 141 salezijancev, z mnogimi cvetočimi ustanovami, z velikim številom poklicev ... Zlasti je pomembno, da je bil učitelj novincev – magister, tisti, ki jih uvaža v don Boskove duha. Vietnamce

je učil biti salezijanci – vietnamski. Bil je kot general, ki je znal poveljevati. General, ki ni izgubil bitke, ko pridejo komunisti. Samo porazporedil je čete, na majhne ustanove – župnije. Zavrne ponudbo, da bi se umaknil on in sobratje: Vietnamci morajo ostati z Vietnamci! In on z njimi, do zadnjega. Bil je zadnji tujec, ki je zapustil Vietnam, ko je tudi Južni postal komunistični. Sledil je izgon, vendar s slovesnim sprejemom in večerjo pri mestnih in državnih oblasteh. Nimajo mu česa očitati: tako očitno je bil Vietnamec s srcem. Njihov.

Ubežnik med ubežniki na Taiwanu (1976–1979)

Duhovno je dozorel, lahko je bil voditelj duš. Poznalo pa se mu je, da so mu tokrat potrgali korenine, srce je ostalo v Vietnamu. Poloti se ga bolezen, ki mu prej ni prišla do živnega. Telo vzame v roke dr. Janez Janež. Svoj ljubi Vietnam je videl še samo iz letala, ki ga je po 44-ih letih ponoslo proti domovini.

Majcnovi ubogi na Tajvanu

Misijonar v domovini (1979–1999)

Začelo se je blagoslovljenih 20 misijonarjevih misijonskih zadnjih let. To v glavnem dobro poznamo. Morda omenimo samo tri stvari:

a) Še dolgo je bil voditelj salezijancev v Vietnamu, bil je namreč edina vez za vietnamske salezijance s svetom in vodstvom v Rimu. Kot oče je skrbel za svoje otroke: duhovno in gmotno.

b) Bil je pobudnik vsega misijonskega v inšpektoriji, pa tudi širše v slovenski misijonski resničnosti. Brez njega ne bi nastalo 14 zvezkov misijonskih pričevanj.

c) Bil je univerzalen, odprt za vse, nikdar zaprt v svoj lastni krog: navduševalo ga je vse misijonsko.

Bil je kot Jakobov vodnjak, iz katerega smo vsi zajemali živo vodo misijonskega navdušenja. Za vse je bil bogata duhovna zakladnica osebnih izkušenj in izkušenj drugih. Pri njem je ideja ali zamisel pomenila: mora se utelesiti v življenju.

V največje veselje mu je bilo, da je lahko kaj napravil za misijone. Skrbno je zbiral, razporejal, prosil, se zahvaljeval. Hotel je biti povsod zraven, dokler je le mogel. Bolelo ga je, če je opazil nezavzetost, če je kdo kaj opustil, kar bi bilo treba storiti za misijone in za misijonsko navduševanje.

Nekaj spominov, ki jih je don Bosko dal prvi skupini svojih misijonarjev, ko so 11. novembra 1875 odhajali v Južno Ameriko:

- Iščite duše, ne pa denarja ne časti ne dostojanstva.
- Bodite ljubeznivi in kar najbolj vljudni z vsemi.
- Skrbite za bolnike, otroke, stare in reveže in pridobili si boste Božji blagoslov in naklonjenost ljudi.
- Izkazujte spoštovanje vsem oblastem, svetnim in cerkvenim, občinskim in državnim.
- Ogibajte se brezdelja in preprirov.
- Bodite zelo zmerni v jedi, pijači in počitku.
- Ljubite in spoštujte druge redove ter vedno govorite dobro o njih.
- Skrbite, da bo svet spoznal, da ste ubogi v obleki, hrani in stanovanju, vi pa boste bogati pred Božjim obličjem in boste postali gospodarji src ljudi" (MB XI 389–390).

Na gori Budovega razsvetljenja ...

Z mladimi na Tajvanu

Poteze bogopodobnosti

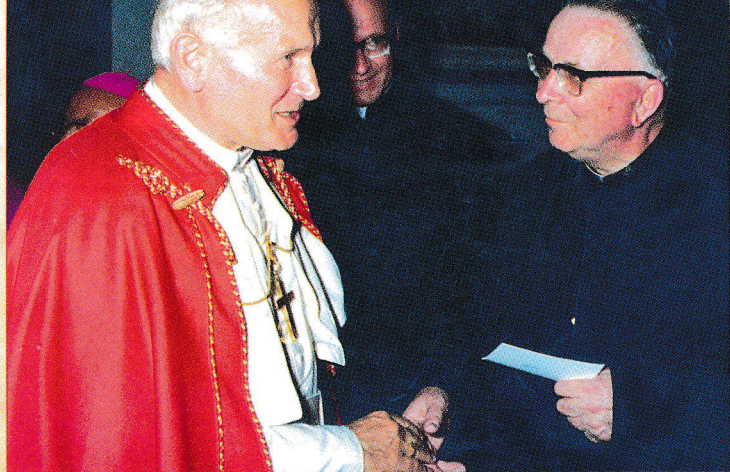
Toliko Božjih lastnosti – bogopodobnosti je sijalo iz njegovega dolgega življenja, da ne morem drugače, kakor vzklkniti: Hvaljen bodi Bog – v svojih angelih in svetnikih!

Andrej, Slavko, Hrabroslov – Za mamo, očeta, sestre in druge domače (in ožje prijatelje) je bil vedno Slavko – Hrabroslov. Kar ga je značilno razodevalo kot voditelja. Kot misijonar je bil velik voditelj, ki je lahko poveljeval množicam, pa ne diktatorsko, ampak z odločno dobroto, z ljubeznivo pozornostjo.

Srčno dober – Prava, nenarejena, globoka srčna dobrota. Žlahtnost, ki jo je bilo čutiti ob vsakem srečanju. Dobroto srca je bilo ob njem čutiti, bila je kar nalezljiva. Ob njem ni bilo mogoče biti grob, zadirčen ...

Iskreno komunikativen – Znal je navezati stike, s komerkoli. Za vsakega je našel prijazno in

Na Andrejevo v Govapu

S papežem Janezom Pavlom II. ob beatifikaciji misijonarjev Versiglia in Caravaria

dobrohotno besedo. Ni mu bilo težko narediti prvega koraka. Ni šel mimo človeka, ne da bi ga nagovoril ...

O drugih vedno dobro – Nenehno je bil poln hvale in občudovanja, kakor da bi bili sami idealni ljudje: Keréc, Janež, Konstantina, Meolic, Mrzel, Pavlin, Lenček, Wolbang... Privoščljiv vsem vse dobro – Vsakemu je privoščil dobro, najboljše. Nepopisno je bil vesel, ko je lahko koga razveselil.

Pozoren poslušalec – Kot bi ne imel drugega opravka, tako se je posvetil poslušanju sogo vernika. Kdorkoli je bil.

Spoštljiv do vsakega – Ni gledal na osebo: do vsakega se je vedel z velikim spoštovanjem, kakor bi bil najvišji.

Prisrčno hvaležen – Za vsak dar se je zahvalil, ne glede na njegovo vrednost in ne glede na to, kdo mu ga je dal, ali zanj ali za misijone. Tudi če je za zahvalo porabil več, kot je dobil.

Neutrudno delaven – Neugnana energija ga je gnala vedno naprej. Vedno je zmož bil vse, ker je bil pri tem discipliniran, ker ni izgubljal časa in se je loteval bistvenih stvari.

Globoko ponižen – Nikdar ni kaj posebej pripisoval sebi. Pripovedoval je o sebi tako, da je v ospredje postavil dela ljubezni. Tuja mu je bila sleherna lažna skromnost. Sam se je rad poimenoval Revček Andrejček. "Jaz sem šest ničel, kot me je učil Geder; Bog pa doda spredaj eno enko in sem Božji milijonar."

Duhovno urejen in dosleden – Do konca, do zadnjih dni, ko se je izgubljal, je premišljevanje opravljal z notesom in svinčnikom, kot kak novinec, ki se še le uvaja v duhovnost. Vsak dan, dosledno, vztrajno, do potankosti: sklepa do sklepa ...

Zaupljivo pobožen do Marije – Morda je bilo nekaj podobnega kot pri don Bosku: vse, kar je bil in kar je storil, je pripisoval Marijinemu milostnemu delovanju. ZVersigliem je rad ponavljal: "Salezijanec je brez Marije velika ničla!"

S srcem don Boskov sin – Vedno in povsod je bil jasno prepoznaven: salezijanec. *Da j mi duše, drugo vzemi* – Za blagor duš ni poznal ne odmora ne izgovora. Kadarkoli ga je kdo poklical: "Že grem!" Nikdar ni rekel: "Zakaj pa ne pokličete drugega!"

Sporočilo za naš čas

Danes si lahko zastavimo vprašanje: Ali Bog pripravlja pot samo nekaterim? Ali morda potem ni krivičen? Bog je nekoč tako obilno klical. Mar danes več ne kliče? Poznamo usodo Judov v stari zavezi. Bog si za uresničitev svojih načrtov kadarkoli lahko obudi oznanjevalce iz kamnov.

Nekaj se prav gotovo uresničuje: bogati – kako težko bodo razumeli ta poklic! Vedno znova se otožni vračajo k svojemu bogastvu. So dobri, plemeniti, zvesti. Božje ponudbe pa ne sprejmejo. Standard, to je zapeljiva kača v raju našega časa. Dobršna mera pomehkuženosti in razvaječnosti stori svoje.

Morda danes ne zmoremo dovolj čisto človeškega: navdušenja, ognja, misijonskega poleta. Tako udobno smo se zleknil na horizontalo. Celotna miselnost je taka. Zares smo

Pred tehnično šolo na Tajvanu

povsem posvetnjaki. Babilonski stolp ne gre danes v višino, ampak v širino. Misijonstvo je danes v marsičem izenačeno s prostovoljstvom. Kako so pa sicer odhajali v misijone prej?! Vendar je marsikaj danes dobilo drugo razsežnost: značilnost, ki ne veže, ne veže povsem. Čebo kaj narobe, mečakajo stvari tam in tam. Vedno imam "bazni tabor", kamor se lahko vrnem. Nekako na obroke, po delih.

Morda manjka neke prvine vere. Abraham – oče vere, tvega negotovost, tujino, zaupa obljubam. Tako malo oprijemljivega. Vse je le v upanju, ne v gledanju. Zapeljivost stvari je danes skrajno omamna. Veliko stvari pa je danes tudi pozitivnih, ki jih morda prej ni bilo: prometna sredstva, gmotna podpora, oznanjevanje, povezano z resničnim človeškim napredkom ... Toda: vnema za nebesa in zveličanje nekako usiha.

Portret misijonarja

Svetost, to je povzetek vseh potez. Svetost pri g. Majcnu je kar resnično življenjsko prizadevanje; gorečnost duše, neugasljiva žeja; vrednostno polje, na katerem se je hotel gibati; temeljna življenjska drža, iz katere je vse izhajalo in kamor se je vse vračalo. Ogenj svetosti – ali svetost je bila v njem ogenj. Pri njem svetilka svetosti ni bila pod mernikom, marveč na svetilniku, mesto na gori. Na spominske podobice je risal plamenice kot podobno vere in svetosti. Luč, ki hoče svetiti in razsvetljevati. Zlatomašni spomin je nekakšen povzetek tega prizadevanja: "Moj Odrašenik, vžgi v meni ogenj resnične svetosti!" Ko je govoril o svetosti, je sam gorel. Pri njem to ni bila prazna beseda. O svetosti je govoril iz svoje svetosti. Človek, ki ni svet, ne more tako govoriti o svetosti, kot je govoril on. Vsako leto je bil 9. oktober zanj velik intimen praznik: spominjal se je svojega krsta, Božje-ga otroštva ...

Predragi naš patriarh!

"Prečastiti oče Andrej Majcen, predragi naš patriarh!

Mi, vaši duhovni sinovi, se veselimo, da vam lahko napišemo nekaj besed, s katerimi vam izražamo svojo sinovsko ljubezen in najgloblja čustva sinovstva. Mi smo zares vaši sinovi in vaši resnični nasledniki. Zares smo ponosni na vas, vi ste naš patriarh."

Peter De

Saigon, 23. marca 1993

Za slovo

Umrl je, tako se vsaj meni zdi, z eno samo bolečino: rad bi umrl med svojimi Vietnamci. Umrl pa je kot pregnanec v domovini. Vabili so ga in vabili, naj se vrne. Niti si te želje ni upal glasno izraziti pred-

Majcnova beseda mladim

"Kot biseromašnik si ne maram postavljati slavloloka. Rad bi pa predvsem tebi, fant, spletel novomašnega, ali dal tudi tebi, tako kot sem dal Franciju Kurentu, okoli vratu misijonski križ.

Veš, Bog vedno išče in tudi najde med ljudstvom 'material' za svoje namene; potem pa počasi s kladivom obdeluje in njegovi 'izdelki' dozori v glasnike evangelija. Če se ti zdi, pokukaj v to delavnico, da boš videl, kako se kujejo poklici. Samo zaradi tega pripovedujem to zgodbo. Bogu sem hvaležen, da me je poklical in mi dal pogum, da sem klicu sledil. Prav zanimiva je avantura življenja, v katero nas Bog pošilja."

stojnikom, ki so imeli pomsleke glede primernosti, zdravlja ... In Vietnamci bi ga radi imeli tam, med sabo, kot sveto relikvijo, ki je pri njih obudila duha sv. Janeza Boska na tako čudovit način, da prihajajo nove in nove generacije mladih salezijancev. Bil je Patriarh. Oče. Zato so ob njegovi smrti vietnamski sobratje izražali misel, da so sedaj ostali sirote – brez očeta.

Povsem na koncu izrecimo veliko zahvalo in gorečo prošnjo! Bogu hvala za dar misijonarja g. Andreja Majcna, pravo legendo misijonstva in svetega življenja! Neskončno dobri Bog, obudi tudi danes med nami novih velikanov duha in oznanjevalcev evangelija, kakršen je bil g. Andrej Majcen! Spomin stoletnice naj postane praznovanje in nadaljevanje. ■

S sestrama Marico in Milico ob vrhovnem predstojniku E. Viganaju

Več o življenju in delu misijonarja Andreja Majcna v:

- Mario Rassiga, **Don Andrea Majcen missionario salesiano in Cina e Vietnam**, str. 292, Ljubljana 1989
- Tone Ciglar, **Andrej Majcen – vietnamski don Bosko** (ob biseromašnem jubileju 1933–1993), str. 224, Misijonska pričevanje – 5, Ljubljana, Katehetski center 1993
- Franc Halás – Tone Ciglar, **Jožef Keréc – Slovenski misijonar na Kitajskem** (ob 100-letnici rojstva 1892–1992), str. 432, Misijonska pričevanja – 3, Ljubljana, Katehetski center 1992
- Tone Ciglar, **Dr. Janez Janež – utrinek Božje dobrote**, Knjižice 122–123, str. 104, Ljubljana 1993

HREPENENJE PO BOGU piše dr. Peter Štumpf

"Če fovšija bi gorela, bi gorela Slovenija cela." Pregovor o nevoščljivosti, kot menda posebni slovenski značilnosti, ni šala, ampak pomeni negativen odnos, ki ga ljudje pogosto med

celotno stvarstvo zapisala smrti (prim. Mdr 2, 24). Nevoščljivost pogosto prihaja iz napuha. Deseta zapoved »Ne želi svojega bližnjega blaga« zahteva, da iz srca odpravimo nevoščljivost,

radi nesreče bližnjega in nezadovoljstvo, ker mu gre dobro« (Sv. Gregor Veliki, mor. 31,45).

Nevoščljivost zelo škoduje Kristusovi Cerkvi. Ljudje se moramo uvajati v hrepenenje po Bogu. To nasiti človekovo srce in ga odvrta od pohlepnosti in nevoščljivosti. Kristusova obljuba,

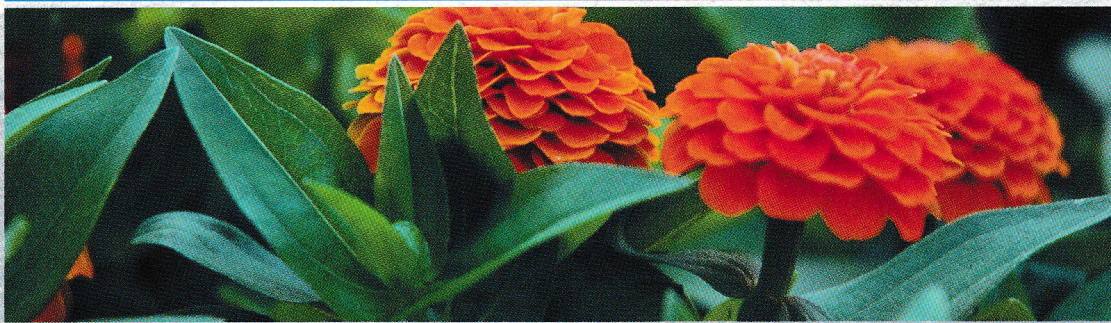

Foto: M. Lamovšek

seboj gojijo in ga mnogokrat površno obravnavajo zgolj kot čustvo, v resnici pa je eden izmed grehov proti ljubezni do bližnjega, ki prihaja iz srca in omadežuje človeka (prim. Mr 7,22). Apostol Jakob svari: »Kjer sta namreč nevoščljivost in prepirljivost, tam je nered in vsakršno zlo« (Jak 3, 16). Že Adam in Eva sta grešila zaradi nevoščljivega zapeljevanja hudega duha in

ker sicer med ljudmi začne rasti sovraštvo, kar pa ogroža mir v narodu in v svetu. Nevoščljivost pomeni žalost zaradi dobrine, ki pripada bližnjemu, in čezmerna želja, da si jo prisvojimo, ne ozi-
raje se na zlo, ki iz tega sledi (prim. KKC 2539). Sveti Avguštin je videl v nevoščljivosti satanski greh v najvišji meri: »Iz nevoščljivosti se rodijo sovraštvo, opravljanje, obrekovanje, veselje za-

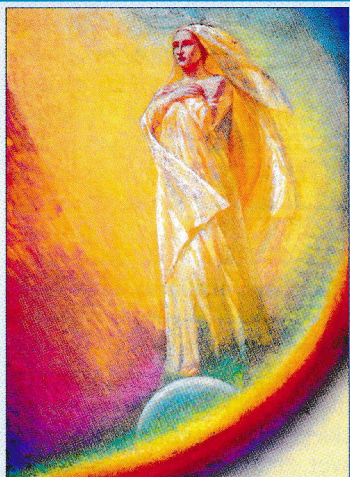
ba, da bomo gledali Boga, premaguje nevoščljivost. Kdor se veseli, da bo v večnosti gledal Boga, je dosegel vse dobrine, kar si jih je mogoče zamisliti (prim. KKC 2541, 2548). Bog sam bo konec naših hrepenenj, on, ki ga bomo brez konca gledali, brez naveličanosti ljubili, brez utrujenosti hvalili (prim. Sv. Avguštin, civ. 22,30). To opravilo bo v nebesih skupno vsem poveličanom. ■

150 let od razglasitve dogme o Marijinem brezmadežnem spočetju

"Da je blažena Devica Marija bila v prvem trenutku svojega spočetja obvarovana vsakega madeža izvirnega greha, in sicer po edinstveni milosti in predpravic, ki jo je podelil vsemogočni Bog z ozirom na zasluženje Jezusa Kristusa,

odrešenika človeškega rodu – to je od Boga razodet nauk in ga morajo zato vsi verniki trdno in stanovitno verovati."

Papež Pij IX.
je 8. decembra 1954,
natanko pred 150 leti,
razglasil Marijino
brezmadežno spočetje
kot versko resnico.

sv. Janez Bosko - vzgojitelj svetih fantov

piše prof. Tone Ciglar

Z Marijo – Brezmadežno in

Brez Marije si ni mogoče zamisliti don Boskove vzgoje. V sanjah pri devetih letih mu je Jezus Dobri pastir izročil Marijo kot Dobro pastirico, ki ga bo naučila vzgojne modrosti, da si bo z dobroto in ljubeznijo pridobil mlade. Ko je uspel ustaliti se v Valdoccu in je začel organizirano vzgojno dejavnost, je Marijo Brezmadežno postavil kot cilj vzgojnih prizadevanj. Z močno razširitvijo svojega dela je vse to izročil v varstvo Marije Pomočnice. V Marijini šoli je don Bosko vzgojil svete fante, med njimi najzlahtnejšega - sv. Dominika Savia.

Dominik Savio, ki je že pri prvem svetem obhajilu napravil sklep, da bosta njegova prijatelja Jezus in Marija, je na don Boskovo pobudo svoj sklep, da bo za vsako ceno postal svet, zaupal Mariji Brezmadežni.

Dominikov sklep sprejeti Marijo

Krščanskega življenja si ne moremo zamisliti brez pobožnosti do Marije. Prav ona je še vedno tista kot na prve binkošti, ki zbira učence v občestvo in jih pripravlja na prejem Svetega Duha. Ta jih potem vodi in usmerja v življenju, da postanejo luč, sol in kvas družbe.

Dominik je zrasel najprej iz ljudske pobožnosti krščanske družine. Matere so izročale svoje otroke Mariji, njej zaupale svoje tihe želje o prihodnosti svojih otrok. Kdor je kot otrok okusil plemenitost materine ljubezni, je dovzeten za otroški in zaupen odnos tudi do nebeške Matere. Tako je sedemletni Dominik pri prvem obhajilu vključil v svoj duhovni program tudi Marijo.

Zanimivo torej, da si Dominik izbere za prijatelja Jezusa in Marijo. Pomeni za zaupnika, za družčino mladostnih let, za življenjska sopotnika in tovariša. Lahko bi rekli: Povej mi, s kom se družiš, in povedal ti bom, kdo in kakšen si! Domi-

nik se je potrudil, da je bil vreden odličnega nebeškega prijateljstva. Kako pomembna je

Družbica Brezmadežne

Prvi člani so pred Marijinim oltarjem med drugim izpovedali: "Mi, Dominik Savio itn. (sledijo imena drugih tovarišev), v želji, da si v življenju in smrti zagotovimo varstvo preblazene Brezmadežne Device in se popolnoma posvetimo njeni sveti službi, 8. junija, okrepljeni s svetima zakramentoma spovedi in obhajila, odločeni, da bomo naši Materi izkazovali sinovsko in stalno vdanost, izpovedujemo pri njenem oltarju in s soglasjem našega duhovnega ravnatelja, da bomo po svojih močeh posnemali Alojzija Comolla. Zato se obvezujemo: I. Da bomo natančno izpolnjevali hišna pravila. II. Spodbujali tovariše z ljubeznivimi opomini in še bolj z dobrim zgledom. III. Natančno uporabljali čas."

ta zavest, da imaš ob sebi takšno duhovno pomoč! Mar je mladi danes ne potrebujejo? Kje jo iščejo in kaj dobijo? Navdušujejo se za junake iz pravlji in drugih dogodivščin, prijateljujejo z domačimi živalmi ... Vendar ti prijatelji ne morejo dati duhovne razsežnosti, čeprav lahko dajo neki občutek varnosti in topline. Taki "vzorniki" mla-

Torej je greh nesreča, ki se je lahko izognemo samo v dobri družini. In takšni družini, kot je svet vzgojitelj Janez Bosko in nebeška prijatelj Jezus in Marija, je Dominik vsestransko hitro napredoval. To je bil prelomni trenutek njegovega bivanja v Oratoriju in na njegovi poti proti svetosti. Postal je še bolj zgleden mladostnik, ki vestno in z vedrino in navdušenjem izpolnjuje svoje dolžnosti, vedno pripravljen za vse

jati svoje sposobnosti, ne samo telesne, umske in socialne, temveč tudi duhovne.

Dominikova Družnica Brezmadežne

Prav ob Brezmadežni je Dominik dobil navdih, da bi pomagal do zgledega življenja tudi svojim tovarišem tako v Oratoriju kakor v šoli. Po don Boskovem zgledu je hotel biti zelo praktičen. Zato je ustanovil Družnico Brezmadežne.

Vse naj bi služilo temu, da bi dobri postali še boljši, celo vzorni, ter da bi pridobivali svoje tovariše za dobro in jih obvarovali pred slabim. Svoj program sklepov prvega obhajila je tako dejansko razširil na svoje tovariše in ga prilagodil življenju v Oratoriju, kakor si ga je zamislil sv. Janez Bosko.

V Dominikovi šoli dozori prvo salezijanci

Zanimivo je, da je veliki vzgojitelj Janez Bosko pustil, da je njegov gojenec v Oratoriju prevzel vzgojno pobudo. Dominiku je uspelo v Družnici Brezmadežne zbrati vse najboljše fante. Don Bosko je samo budno spremljal dogajanje in se veselil sadov, ki jih je rodilo Dominikovo prizadevanje. Zavzetost za resno delo, redna spoved in pogosto obhajilo, budnost nad slabimi gojenci, pozornost nad tem, kaj se vnaša v Oratorij, zavzetost za študij in resna priprava na poklic ...

Zato nas ne preseneča, da je Dominik v svoji skupini vzgojil praktično vse prve salezijance.

"Brez Marije nisem nič," je ponavljal don Bosko. Naredili bi veliko in nepopravljivo škodo, če mladim ne bi priporočili Marije in mladih Mariji. ■

Pomočnico

dih v življenju ne morejo voditi, še manj biti njihovi varuhi in pomočniki.

Don Boskov nasvet: posvetitev Brezmadežni

Papež Pij IX. je dogmo o Marijnem brezmadežnem spočetju slovesno razglasil 8. decembra 1854 (letos mineva 150 let!), nekaj mesecev potem, ko je Dominik prišel v don Boskov Oratorij. Dominik je že ponudil sam sebe kot dobro blago mojstru don Bosku, da iz njega naredi kaj, kar bo vredno Boga samega. Že je slišal don Boskov nagovor, da smo vsi poklicani k svetosti in da svet postati ni težko.

Don Bosko je v Dominiku spoznal izreden dar, ki mu ga je zaupal Bog. Zato ga je usmeril k Brezmadežni, da bi ob njej posvetil svoje življenje. Po večernih molitvah je tistega 8. decembra šel pred Marijin oltar in obnovil sklepe prvega obhajila. Večkrat je ponovil: "Marija, darujem ti svoje srce; stori, da bo vedno tvoje. Jezus in Marija, bodita vedno moja prijatelja! Toda dajta, da rajši umrem, kot da bi se mi zgodila nesreča in bi napravil en sam greh."

dobro, v goreči skrbi za svoje tovariše, da bi tudi nje pripeljal napot do brega in svetosti.

Kaj pomeni mlade ljudi seznaniti z resničnimi ideali človeške in krščanske zrelosti! Mladi se dajo dobro voditi, če vzgojitelji hočejo zares njihovo dobro ter jih soočijo s programi rasti in razvoja. Odgovornost staršev in vzgojiteljev je, usmerjati mlade na pot krščanske popolnosti ali svetosti. Koliko mladih se izgubi, ker ni voditeljev, ki bi znali prav in pravočasno voditi, kako razvi-

Sodobne piramide na smetišču

V avgustu 2004 mi je salezijanec Jože Andolšek omogočil, da sem dva tedna preživel v misijonu šolskih sester v Kairu. Nadvse sem hvaležna salezijanskemu misijonarju Francu Zajtlu, da je meni in prijateljici Petri pokazal znamenitosti tega dvajsetmilijonskega mesta.

Smejoči črni obrazi otrok, iz katerih zvedavo in vprašujoče zrejo velike, iskric polne otroške oči; njihova na pol gola telesa, z lačnimi napihnje-

jamo le z dragimi in veličastnimi hoteli za bogate turiste. Za mnoge Egipčane je namreč življenje iskanje osnovnih sredstev za preživetje, ki je znosno zato, ker najdejo zavetje pri številni družini, tolažbo v veri in nasmeh v svojem večnem smislu za humor. Ker so po njihovem pojmovanju otroci blagoslov in jамstvo za starost, število prebivalstva nenehno raste. Prestolnica Kairo (20 milijonov) predstavlja pravo eksplozijo prebivalstva. Vrvež na ulici in cesti se ne neha niti ponoči. Ljudje živijo v pra-

pa jim predstavljajo tudi osnoven vir preživetja. Brskajo in iščejo po smeteh, sortirajo še uporaben papir, plastiko, kovine, ki bi se jih še dalo kako prodati. Ker se temperature poleti dvignejo tudi do 40°C, je smrad neznošen, vsi odpadki pa leglo vrste mrčesa in s tem nalezljivih bolezni. Podobe tukaj so srhljive, življenje se zdi nemogoče, nevzdržno in nečloveško. Otroci bosi in umazani stopicajo po smeteh, njihove igrače so kupi zavržene embalaže, hrane mnogokrat ni.

Njihova življenja so odvisna od lastne iznajdljivosti, vztrajnosti, tudi država se prav nič ne zmeni zanje. Da, tudi to je Egipt, druga-

nimi trebuščki, ki se podijo po vročem soncu; ples in svetlikanje teles v ritmu bobnov in zarji zahajajočega sonca ter plamenih ognja ... Vse to in še več so največkrat prve asociacije, ki letijo skozi možgane, ko pomislimo na Afriko. Vendar pa črna celina skriva veliko več, odpira in ponuja nam povsem drugačna, mnogokrat neslutena obzorja.

V tisočletni deželi čudes in odkritij, katere vir življenja je "Oče Nil", se nam odpre dežela mnogih nasprotij. Mogočno in osupljivo preteklost v podobi veličastnih kamnov lahko danes primer-

šnih, nedokončanih in nedograjenih blokovskih naselij, ki jim včasih kar ni videti konca. Zlasti veliko deklet sploh ne obiskuje šole, otroci so prepuščeni umazani, prašni in smetem polni ulici, kjer si skupaj z njimi iščejo hrano še ovce in koze. V majhnih, temnih in vlažnih stanovanjih mnogo otrok boleha za astmo, denarja za zdravila pa največkrat tudi ni.

Zame najbolj pretresljiva je bila vožnja skozi naselje kairskega predmestja, ki je zraslo na smetišču. Ljudje so v svoje domove postavili grmado smeti, te

čen košček Afrike, kjer te v tolikšni meri ne osupne mogočnost tisočletnih faraonovih piramid. Dih zastane ob pogledu na današnje sodobne piramide smetišč in življenje v njih. Tudi ta arabski svet, čeprav po svojem načinu življenja povsem drugačen od nam znane, evropskega, vpije po materialni pomoči, po pogumnih ljudeh, kot so sestra Emanuela, sestre matere Terezije, šolske sestre, salezijanci, ki na vsakem obrazu, še posebej pa trpečem, zaznajo Jezusovo obličje. ■

Bernardka Tikvič

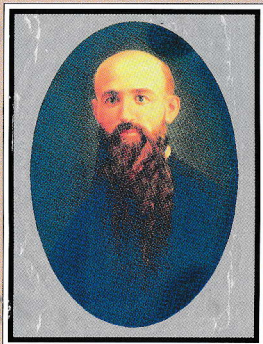
Danilo Lisjak na obisku v domovini

Danilo Lisjak – misijonar iz mesta Goma v Kongu, ki ga je pred dvema letoma zasula lava, je za nekaj časa na obisku v domovini. Med tistimi, ki so ga najbolj pričakovali, je gotovo njegova mati, saj so razmere, kjer živi in dela, precej negotove. Razveselili so se ga tudi številni prijatelji in dobrotniki, saj bodo iz prve roke slišali, kako je

njihovo velikodušno pomoč vgradil v nove stavbe za najbolj revne otroke, predvsem žrtve nerazumljive vojne. V nedeljo 14. novembra je v gradu Rakovnik zbral dobrotnike, ki ga podpirajo, da so si ogledali film o življenju in delu v njegovem misijonu (Katastrofa ob jezeru Kivu) in misijonsko razstavo o delu slovenskih salezijancev

v Afriki. Vesel bo vašega klika na srečanje ali za ponujeno pomoč. ■

V »KEREČEV SKLAD«
za salezijanske misijon(ar)je
ste od 1. septembra do 25.
oktobra 2004 darovali:
Boršič L., Cvar M., Dolinšek A.,
Ferjančič F., Kanalecovi, Košir
L., Košir M., Meglen I., Mivšek
J., Mrinko M., Okorn H., Po-
korn J., Prijatelj F., Solar J., Str-
niša A., Štuhec F., Urbanija L.,
Vidmar M., Zorčec A., Živic S.

*Darujete lahko za posamezne
misijonarje ali splošno za
misijone, in sicer oddate dar
osebno na Rakovniku, po
poštni nakaznici oziroma na
transakcijski račun Salezijan-
skega vestnika (gl. str. 2) s
prispisom "MIS".*

Vsem iskren »Bog plačaj!«

Pomoč misijonarjem: Znamke in telefonske kartice (Telekomove) lahko izročite v Misijonski pisarni v Ljubljani ali pošljete na naslov: Saksida Franc, BIASOLETTO 125, Trst/Trieste, Italija.

DON BOSKO

Logo, ki si utira pot po mnogih salezijanskih ustanovah v Evropi in drugod po svetu, izvira pa iz nemške salezijanske inšpektorije, smo vzeli za svojega tudi salezijanci na Slovenskem. Znak je *abstrakcija*, ki poudarja nekatere temeljne značilnosti don Boskovih ustanov in njegovega vzgojnega sistema.

Iz grafičnega znaka najprej lahko razberemo *tri osebe*: don Boska, ob katerem sta dva mladeniča. Z držo don Boska na sredini je nakazano, da so mladi pri njem in v njegovih ustanovah sprejeti z dobrohotnostjo. Ta vidik je še bolj izražen, če v grafični podobi razberemo *hišo*, postavljeno na treh stebrih. Hiša v don Boskovem vzgoj-

nem sistemu pomeni dom, domačnost, sprejetost, kar temelji na treh temeljnih prvinah don Boskovega vzgojnega sistema: *razumu, veri in ljubeznivosti*. V znaku je to ponazorjeno s *tremi stebri*.

Končno v znaku lahko razberemo tudi *puščico, obrnjeno navzgor*. Don Bosko je videl smisel vsega svojega prizadevanja v oblikovanju "poštenih državljanov in dobrih kristjanov". To je zagotovilo zadovoljstva v življenju in v večnosti.

Logo, ki predstavlja skupino treh oseb, nakazuje tudi *družino, občestvo*. V tem je obsežena don Boskova misel, da ni dovolj, da so ljudje dobri, ampak da se morajo med seboj tudi povezati, kajti le v slogi je moč.

Logotip don Boskovih ustanov

Foto: J. Znidarskič

Vrhovni predstojnik salezijancev (dr. Pascual Chávez) je 3. oktobra 2004 blagoslovil obnovljeno "A" stavbo na Rakovniku

3. oktober 2004: ob 100-letnici začetka gradnje rakovniške cerkve in 100-letnici začetka izhajanja Salezijanskega vestnika v slovenskem jeziku je bil med nami na Rakovniku vrhovni predstojnik salezijancev dr. Pascual Chávez. Eden glavnih nagibov za obisk je bil zagotovo blagoslov obnovljene stavbe ob cerkvi.

Dela, ki smo jih začeli v začetku februarja 2004, sicer še niso bila

nija že zaživela v teh novih prostorih, razmahnilo pa se bo tudi delo v mladinskem centru.

Mnogi ste se udeležili omenjenega slavlja v začetku oktobra in srečanja z vrhovnim predstojnikom ter nam tudi osebno zaželeli vso srečo. Nekateri na srečanje niste mogli priti, zato pa ste se oglasili po telefonu oz. po pošti. Med drugim ste nam pisali tudi takole: »Zelo mi je žal, da ne morem biti zraven na ta slovesen dan. Zato pa

Bom pa z vami molila in slavila vse-mogočnega Boga in našo presveto Devico, Pomočnico kristjanov, obenem vam pošiljam ta mali dar!« (n.n.). »Cenim vaše delo in imam veliko simpatijo do don Boskovih salezijancev, saj sem bila tudi jaz vzgojiteljica in učiteljica!« (Suzanna). »Šestdeset let sem hodila k Mariji Pomočnici na Rakovnik, zdaj je ostal le še lep spomin na to. Rada pa bi vsaj še enkrat obiskala Rakovnik!« (Marija).

ADVENTNO PRIČAKOVANJE

končana, toda dovolj, da se je na čudovito prvo oktobrsko nedeljo vsega že narejenega veselil tudi 9. don Boskov naslednik. Z blagoslovom nam je zaželel, da dela prenove srečno pripeljemo h koncu. Minevajo dnevi, možje in žene iz župnije so že začeli s čiščenjem ... S prvo adventno nedeljo pa bo žup-

vam v tem pismu želim še veliko uspehov pri vzgoji in pomoči vsem, ki so te pomoči potrebni!« (Marija). »Prodala sem certifikat. Zdaj pa vam v ta namen darujem tole vsoto. Želim vam vso srečo. Naj obnovljena stavba služi svojemu namenu!« (Angelca). »Zaradi bolezní ne morem priti na slavlje.

Za vse smo vam iskreno hvaležni. Še naprej pa se priporočamo vašim molitvam in vaši darežljivosti – računi bodo namreč prihajali vse tja do sredine drugega leta, posojila pa bomo vračali kar nekaj naslednjih let. Naj v tej številki spregovorijo tudi fotografije ... ■

Časi zahtevne gradnje

Foto: J. Potočnik

V obnovljeni stavbi ima prostore tudi župnija Ljubljana-Rakovnik

Foto: M. Lamovšek

Stavba dobiva dokončno podobo

Foto: J. Zadravec

Za obnovo Rakovnika ste od 1. septembra do 25. oktobra 2004 darovali:

Ambrožič M., Anželj M., Bajt K., Bebar V., Berčan M., Bezek I., Blažičevič, Božič A., Božič M., Butalin A., Car M., Cigoj M., Cimerman A. B., Debevec L., Dolinar M., Dolinšek A., Erbida T., Ferjan A., Ferkolj L., Fortuna F., Glavič I., Glavič P., Golob B., Golob F., Golobič I., Grbac M., Grčar T., Grdadolnik I., Hitič Hočevar S., Hočevar A., Hrastnik J., Intihar L., Ivkovič L., Janc J., Javornik M., Jenko M., Jurca M., Kapler A., Kapus A., Kavčič A., Kavčnikov, Klim J., Ključevšek S., Kocjančič M., Kordan A., Kotar D., Kovačič J., Krajnc J., Krajnc M., Kreslin S., Krnc F., Lamovšek A., Legiša O., Levstek M., Levstik S., Levstik Š., Likar A., Lindič F., Logar I., Logar J., Lovše A., Lovšin S., Mami d.o.o., Marinič J., Mazi J., Meglen I., Mejša M., Menart A., Mervič M., Mihelčič M., Mikolič M., Mivšek F., Mivšek J., Modrijančič I., Molivci iz Loškega potoka, Moškon M., Mrzel S., Narobe M., Nose J., Novak A., Novak N. T., Oblak B., Oražmovi, Osovnikovi, Osredkar M., Otrin I., Oven M., Parovel A., Pečkaj K. M., Pečlin A., Pečnik A., Perko A., Pestotnik S., Petelinovi, Peterca A., Peternel F., Petkovšek J., Petre M., Petričević, Pirc A., Pirš M., Podobnik C. K., Pojetovi, Popič A., Potočnik F., Potočnik M., Potočnikov, Povirk M., Povše M., Praprotnik M., Prelog T. P., Prhavic J., Prijatelj E., Prijatelj F., Pšeničnik G., Purnat V., Rogan T., Rus I., Sadar M., Sajko A., Sever F., Simčičević, Slapnikovi, Solce M., Strgar Š., Stržinar V., Suhadolnik J., Šimenčević, Škerlavaj B., Škibin K., Stalec A. J., Stricelj F., Štuhec F., Švigelj F., Trdan K., Turk Ž., Urbanč C., Urbas M., Vamberger M., Videmšek A., Vidmar M., Vrbnjak A., Zajc Barbič, Zaletelj V., Zaman I., Zemljic A., Zornik Z., Zupancič A., Zupancič M., Zabkar J., Žerjavovi, Žizek J., Žmuc M., Žukovec J., župnijski uradi Boštanj, Rakovnik, Senčur in drugi neimenovani dobrotniki.

Bog povrnil!

Svoje prispevke lahko izročite osebno ali nakažete na naslov:

**Salezijanci, Rakovniška 6
1000 Ljubljana**

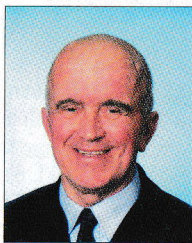
TRR 24200-9004141717, sklic 00 06

Pri nakazilih na račun navedite oznako 'RAK' ter nas tudi obvestite o namenu nakazila.

Andrej RIGLER salezijanec duhovnik

*30. 10. 1934 † 4. 10. 2004

V sredo 6. oktobra smo na želimeljskem pokopališču k večnemu počitku pospremili salezijanskega duhovnika Andreja Riglerja.

Pogrebno sv. mašo je vodil škof msgr. Jožef Kvas ob predstojniku salezijancev, g. Lojzetu Dobravcu, in mnogih duhovnikih.

Andrej Rigler se je rodil 30. oktobra 1934 v kraju Praproče v župniji Sv. Gregor nad Sodražico. Ko je bil star 5 let, je nekega dne padel s hišnega okna in si poškodoval glavo. Posledice te poškodbe so ga spremljale celo življenje in z leti postajale vedno hujše.

Dobra krščanska vzgoja v družini ter zavzeto krščansko življenje v gregorski župniji sta Andreja močno zaznamovala. Ker sta starša Janez in Ana zaslutila v njem posebne darove, sta ga poslala v nižjo gimnazijo v Ribnico, ki jo je po štirih letih uspešno zaključil. Po končani nižji gimnaziji se je odločil, da bo šolanje nadaljeval v salezijanskih šolah. Na njegovo odločitev je zagotovo močno vplival zlasti njegov sosed, tedaj že salezijanski duhovnik in profesor matematike, g. Franc Rigler. Prav tako pa tudi njegov stric po materini strani, salezijanski duhovnik Ivan Perovšek, ki je bil eden od prvih štirih salezijancev, ki so leta 1901 prišli na Rakovnik. Pomembno doživetje v njegovem odločanju za salezijanski poklic je bila tudi udeležba na novi maši salezijanca Franceta Levstka, leta 1950 v Ribnici. V septembru 1952 je odšel na Reko in nadaljeval z gimnazijskimi študiji najprej v salezijanski Klasični gimnaziji na

Reki, nato pa v nadškofijski Klasični gimnaziji v Zadru.

Medtem je avgusta 1956 vstopil v salezijanski noviciat na Reki in naslednje leto, na dan po velikem šmarnu, naredil prve zaobljube v salezijanski družbi. Po uspešno opravljeni maturi v Zadru je 16. 8. 1960 na Reki naredil še večne zaobljube in tako obljubil, da bo vse življenje zvesto hodil za don Boskom in svoje življenje daroval za odrešenje mladine.

Bogoslovni študij je opravil v Ljubljani v letih 1960–1966. Vsa ta leta se je zavzeto pripravljala na duhovniško poslanstvo in duhovno dozoreval. Kot gimnazijec in kot bogoslovec je bil poznan kot odličen pevec, tako v zborovskem petju kot v solističnih nastopih. V duhovnika ga je 29. 6. 1965 posvetil ljubljanski nadškof dr. Jožef Pogacnik. Ko je po odhodu župnika Karla Erjavca leta 1966 prišla v Želimlje prva skupina salezijancev in v preurejenem župnišču začela z vzgojo pripravnikov za salezijansko življenje, je bil Andrej imenovan za župnijskega upravitelja želimeljske župnije. Toda že naslednje leto so ga predstojniki poslali v župnijo Škocjan pri Novem mestu, kjer je kot kaplan ostal kar 16 let. Spomin na svoja mlada duhovniška leta v Škocjanu, na Telčah in na Bučki, ko je bil še poln zdravja in moči, je nosil v srcu vse življenje.

Po dolгих letih kaplanovanja v Škocjanu ga je duhovniška pot peljala visoko v hribe pod Triglavom, v župnijo Koprivnik v Bohinju, kjer je 6 let opravljal službo župnika. Leta 1989 se je v duhu vere in poslušnosti ločil od Gorenjske, odšel v daljno Prekmurje in postal župnik v župniji Dokležovje. Kljub novim razmeram in navadam ljudi se je kmalu vživel in postal dober duhovni voditelj svojih župljanov na bregovih reke Mure. V duhu vere in pokorš-

čine se je leta 1996 preselil na drugo stran reke Mure in postal duhovni pomočnik v župniji Veržej. S svojim delom v župniji je pomagal sobratom salezijancem, ki so si poleg dela v župniji zavzeto prizadevali za ureditev in ponovno oživitve zavoda Marijanišče.

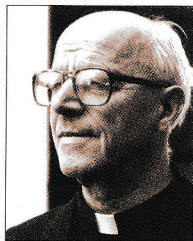
Kljub dobri volji in želji, da bi še naprej opravljal duhovniška opravila, je vedno bolj čutil, da mu zdravje peša in da ga moči zapuščajo. Posledice poškodbe glave v otroštvu so postajale vedno težje. Večkrat se je zatekal po pomoč k zdravnikom, ki pa so mu lahko le delno pomagali. Ko je končno spoznal, da potrebuje mirnejše okolje in trajno pomoč, se je v začetku leta 2000 preselil v salezijanski dom na Trsteniku pri Kranju. Tu je v družbi sobratov, ob pomoči zdravnikov in negovalke, preživel zadnja leta življenja. Izgubljanje spomina in nesposobnost samostojnega gibanja je sprejemal kot križ, ki mu je bil položen na rame. Mirno in vdano ga je več let nosil za Jezusom in zorel za popolno izročitev in podaritev Bogu.

Zadnje mesece je vidno pešal. Več zaporednih delnih kapi ga je močno ohromilo in ga končno povsem priklenilo na bolniško posteljo. Kljub zavzetemu prizadevanju zdravnikov v ljubljanski in jeseniški bolnišnici se mu je zdravje v zadnjih dneh naglo slabšalo in njegova življenjska moč ugašala. Zadnje dneve življenja je preživel obdan s sobrati in sorodniki, ki so mu ves čas ljubeče stali ob strani.

Predstojnik salezijancev, g. Lojze Dobravec, se je ob pogrebu takole poslovil od rajnega: "Dragi Andrej, Božji pevec, počivaj v Božjem miru. Vemo, da sedaj, ko si za vedno pridružen zborom angelov, tvoja pesem ne bo več utihnila: pesem odrešenja in pesem hvale. Prōsi Boga, naj vodi tudi naše življenje tako, da jo bomo nekoč skupaj s teboj lahko peli tudi mi." it

Jože PETERLIN
salezijanec duhovnik
*15. 7. 1914 † 23. 10. 2004

23. oktobra 2004 je na Trsteniku umrl salezijanski duhovnik Jože Peterlin. Rodil se je 15. julija 1914 v vasi Bukovec, v župniji Velike Lašče, kot najmlajši izmed petih otrok. Starša sta bila globoko verna in delavna človeka in ker sta odkrila, da Jožeta veseli šola in učenje, sta ga po osnovni šoli poslala najprej v kočevsko gimnazijo, nato pa v Salezijanski zavod na Rakovnik, da je obiskoval Poljansko gimnazijo v Ljubljani. Veselo družinsko ozračje ter številne dejavnosti, v katere so bili vključeni gojenci zavoda, vse to je Jožeta spodbudilo k odločitvi, da tudi sam postane salezijanec in duhovnik.

Po končani gimnaziji je leta 1931 začel noviciat na Radni pri Sevnici, ki ga je po enem letu sklenil s prvimi redovnimi zaobljubami v salezijanski družbi.

Po končanem študiju filozofije na Radni je opravljal vzgojno prakso najprej v salezijanskem zavodu na Rakovniku (1934/35), nato pa v zavodu Martinišče v Murski Soboti (1935–1937). V tem času je naredil tudi večne zaobljube.

Študij bogoslovja je opravil na salezijanski teološki šoli na Rakovniku (1937–41), v duhovnika pa ga je leta 1941 posvetil ljubljanski škof Rožman.

Po novi maši ga je sredi vojne vihrine in negotovosti duhovniška pot vodila najprej v Italijo (v mesti Chieri in Torino), poleti leta 1943 pa se je zopet vrnil v domovino. Pogosto je zatrjeval, da je bil čudežno obvarovan, da ni po kapitulaciji Italije za vedno ostal med žrtvami turjaške

tragedije. V zadnjih dveh letih vojne (1943–45) je opravljal službo šolskega svetnika v banovinskem vzgajališču na Selu pri Ljubljani, leta 1945 pa je prek Koroške znova odšel v Italijo, v Amelio nad Rimom, in bil ekonom v tamkajšnjem vzgojnem zavodu in sirotišnici.

Leta 1949 je zapustil Evropo in skupaj s še nekaterimi salezijanci odpotoval na jug Argentine, v pokrajino Patagonijo. V več salezijanskih zavodih je opravljal različne službe: bil je učitelj, vzgojitelj, ekonom, vojaški kurat in duhovni pomočnik. Ob sobotah in nedeljah je zavzeto pomagal duhovnikom po župnijah in misijonskih postajah. Vedno je bil prepričan, da so bila to njegova "najlepša in najbolj ustvarjalna duhovniška leta".

Ko je leta 1962 prišel na obisk v Slovenijo, ga je takratni salezijanski inšpektor Avgustin Jakob zaprosil, naj ostane v domovini. Ker mu takratna slovenska oblast ni dala dovoljenja za delo v Sloveniji, je odšel na Opčine pri Trstu in v slovenskem dijaškem domu Marjanišče opravljal službo vzgojitelja, pozneje tudi ravnatelja. Ob koncu tedna je pomagal duhovnikom po župnijah na Tržaškem, zlasti v Bazovici pri Trstu.

Ko so se politične razmere nekoliko spremenile, se je lahko znova vrnil v Slovenijo. V letih 1974–79 je opravljal službo župnika v župniji Grahovo pri Cerknici, leta 1979 pa je odšel za župnika v Dobro. Poleg rednega pastoralnega dela je ves čas zavzeto obnavljal cerkev in župnišče.

Leta 1985 je bil imenovan za duhovnega pomočnika v župniji Ankaran, nato pa 1989 za duhovnega pomočnika v župniji Škocjan pri Novem mestu in upravitelja župnije Bučka. Kljub visokim letom se je z vso vnemo lotil pastoralnega dela v župniji, prenovil župnijsko cerkev ter povsem obnovil starodavno cerkev sv. Martina na Bučki.

K Bogu so odšli po plačilo

Banič Justina, Sv. Lenart v Slov. goricah
Belaj Zofija, Nova Štifta pri Gor. Gradu
Dečman Marija, Šmarje pri Jelšah
Hovnik Rozalija, Slovenj Gradec
Hribernik Terezija, Škedenj
Intihar Vekoslava, Stari trg pri Ložu
Kotar Ana, Radohova vas
Krajc Frančiška, Bučkovci
Letič Terezija, Šmartno na Pohorju
Marija Krampač, Črenšovci
Mrvar Jožefa, Trebelno
Onušič Ivanka, Stari Trg pri Ložu
(ne Marija, kot je bilo v SV 5/04 – se opravičujemo!)
Oražem Alojzij, Toronto, Kanada
Peterlin Jožef, salezijanski duhovnik
Podgoršek Jožefa, Brežice
Rešek Vera, Škofja Loka
Rigler Andrej, salezijanski duhovnik
Svoljšak Anica, Mojstrana
Vovk Marija, Goče
Zorec Elizabeta, Sv. Lenart v Sl. goricah
Žagar Ana, Trebelno, mati sestre HMP
Žibert Martina, Blanca

Leta 2002 je zapustil Bučko in odšel za duhovnega pomočnika v župnijo Sevnica, kjer je to službo z veseljem in zavzeto opravljal vse do letošnjega leta, ko se je moral zaradi vse hujše bolezni zateči po pomoč v bolnišnico in se nato v mesecu juliju preseliti v dom za bolne in ostarele salezijance na Trstenik pri Kranju. Zadnje tri mesece je doživljal kot vzpon na goro Kalvarijo.

Rajni duhovnik Jože čaka vstajenja na pokopališču na Trsteniku. Ob pogrebu, ki ga je vodil msgr. Jožef Kvas, se je predstojnik salezijancev, g. Ljotze Dobravec, zahvalil vsem, ki so rajnega spremljali skozi življenje, zlasti pa v času bolezni. "Verujemo, da je Bog sprejel njegovo življenjsko daritev in njegovo zadnjo veliko prošnjo: za nove duhovne poklice. Zato tudi verujemo, da bo njegov odhod vir novega življenja za Cerkev in salezijansko družbo."

it

MISIJSKI PRAZNIK

Zadnjo nedeljo v novembru (28. 11.) bo ob 100-letnici rojstva velikega salezijanskega misijonarja Andreja Majcna in ob obletnici prihoda salezijancev na Rakovnik poseben misijski praznik. 13.30 - v dvorani župnijskega doma predstavitev A. Majcna 15.00 - maša; po maši v gradu Rakovnik odprtje razstave o življenju in delu A. Majcna. Prijatelji misijonov, vabljeni.

BLD

ZA DEKLETA 17. – 19. december. Priprava na božič za dekleta od 5. do 9. razreda
Prijave: s. Marija Imperl

ZA MLADE 30. december – 1. januar. Silvestrovanje za mlade
Prijave: s. Marija Imperl

KOPRIVNIK

ZA ŠTUDENTE IN MLADE V POKLICIH
3. – 5. december.
Vabljeni na Koprivnik, kjer bo duhovni vikend za študente in mlade v poklicih na temo: Po poti svetosti – zakaj ne!
Prijave: Janez Potočnik

RAKOVNIK

DUHOVNO SREČANJE ZA ANIMATORJE
21. november (16.00 – 20.00).
Tisti, ki želite več, ki želite za kako urico malo globlje, vabljeni k molitvi, meditaciji in srečanju v nedeljo popoldne/zvečer na Rakovnik v grad od 16. do 20. ure
Informacije: s. Mojca Šimenc, Marko Košnik

SV. PRIMOŽ NA POHORJU

ZA MLADE 28. – 31. december. Silvestrovanje za mlade
Prijave: s. Mojca Šimenc

KONCERT LUČ SVETA

27. november 2004 ob 20.00, Prešernovo gledališče Kranj
Informacije: drustvo.izziv@email.si

ORATORIJ 2005

Vse v zvezi z oratorijem: Jure Babnik, voditelj projekta Oratorij
www.oratorij.net

INFORMACIJE IN PRIJAVE

- s. Marija IMPERL, Partizanska 6, 4260 Bled, tel. 04/574.1975
- s. Mojca ŠIMENC, Gornji trg 21, 1000 Ljubljana, tel. 01/425.9204
- Marko KOŠNIK, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 051/337.556, e-pošta: marko.kosnik@salve.si
- Jure BABNIK, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, gsm 041/856.452, e-pošta: jure.babnik@salve.si
- Janez POTOČNIK, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 01/427.3028, gsm 041/215.711, e-pošta: janez.potocnik@salve.si
- Peter PUČNIK, Želimlje 46, 1291 Škofljica, tel. 01/470.2100, gsm 040/360.729, e-pošta: peter.pucnik@guest.arnes.si

donBosko Slovenija

Sveže informacije na www.donbosko.net

DON BOSKO

ŽELITE PODPRETI SALEZIJANSKO POSLANSTVO IN USTANOVE?

Nekateri nas v svoji velikodušnosti in skrbi vprašujete, kako bi mogli podpreti don Boskovo poslanstvo in njegove ustanove danes pri nas. Hvala ležno vas obveščamo o nekaterih možnih oblikah:

- nakažete denarna sredstva na naš **transakcijski račun: 24200-9004141717** (pripisite namen - črke spodaj)
- o nakazilu in namenu nas **obvestite** na naslov: *Salezijanci Rakovnik Rakovniška 6 1000 Ljubljana*
- odstopite certifikat ali delnice
- zapustite s pravnoveljavno oporoko svoje nepremičnine in premoženja (oporoča - lastnoročno pisana ali overjena pri notarju)

Svoje darove lahko namenite:

- za izvedbo posameznih projektov - obnovo Rakovnika (RAK)
- za novince in bogoslovce (DP)
- za misijone, Kerečev sklad (MIS)
- za maše (navadne in gregorijanske) in Mašno zvezo (MZ)
- za Salezijanski vestnik (SV)
- za pomoč dijakom na naših šolah
- za vzdrževanje salez. ustanov
- in za novogradnje

O vsem se lahko dogovorite z *Blažem Cudermanom*, inšpektorialnim ekonomom, tel. 01/42.80.579 ali z *Janezom Potočnikom*, ravnateljem na Rakovniku, tel. 01/42.73.028.

Hvala ležno smo vam za vsak dar, vsak dan molimo za dobrotnike in vsaj enkrat mesečno obhajamo evharistično daritev po namenih dobrotnikov.

Don Boskovi salezijanci

Dominik pomiri prepir

Dva Dominikova tovariša sta se nevarno sprla in si napovedala dvoboj s kamenjem. Dominik ju je skušal prepričati, a zaman. Želel je ukrepati, a ni vedel, kako. Bog mu je navdihnil, naj stori takole: čakal ju je po šoli in govoril z njima na samem. Dejal jima je: "Ker vztrajata pri svojem zverinskem načrtu, vaju prosim, da sprejmeta en pogoj."

"Sprejmeva," sta odgovorila, "da le ne ovira najinega dvoboja."

Savio je trepetal ob njunem surovem pričkanju. Kljub temu je v želji, da bi preprečil hujše zlo, rekel:

"Pogoj, ki vam ga postavljam, ne preprečuje dvoboja."

"Kakšen je ta pogoj?"

"Povedati vama ga hočem šele na kraju, kjer se hočeta pomeriti s kamenjem."

Sprejela sta in šli so na tako imenovane travnike pri trdnjavi zunaj Porta Susa.

Sovraštvo obeh nasprotnikov je bilo tako, da ju je Dominik komaj zadrževal, da se nista stopla že med kratko potjo.

Ko so prišli na določen kraj, je Savio storil nekaj, česar si ne bi nihče predstavljal. Pustil je, da sta se postavila na določeno razdaljo. Že sta držala kamne v rokah, vsak po pet, ko je Dominik rekel tole:

"Preden začneta dvoboj, hočem, da izpolnita pogoj, ki sta ga sprejela."

Zeno roko je visoko dvignil majhen križ, ki ga je imel okoli vratu.

"Hočem," je dejal, "davsak od vaju pogleda na križ, potem naj vrže kamen vame in reče: 'Jezus Kristus je umiral in odpustil svojim rabljem. Jaz, grešnik, pa ga hočem žaliti in se hudo maščevati.'"

Po teh besedah je pokleknil pred najbolj razdraženega in mu dejal: "Vrzi prvi kamen vame in me zadeni v glavo."

Deček, ki ni pričakoval takega predloga, se je začel tresti.

"Nikakor, nikoli! Nimam nič proti tebi in bi te branil, če bi te kdo hotel žaliti."

Ko je Dominik to slišal, je stekel k drugemu in mu svetoval isto. Tudi on je bil zmeden. Tresoč se, je dejal, da je njegov prijatelj in da mu ne bi napravil nikoli nič žalega.

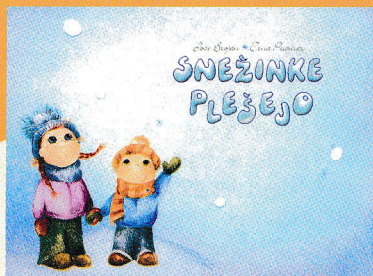
Tedaj je Dominik vstal, potem pa resno in ganjeno rekel: "Kako, oba bi se izpostavila nevarnosti, da branita mene, ubogo stvar, nista pa si pripravljena odpustiti žalitev in norčevanje, da bi rešila svojo dušo, ki je Odrešenika stala krvi, in bi jo pogubila z grehom?"

Nato je umolknil in še vedno kvišku držal križ.

Ob takem izrazu ljubezni in poguma sta bila tovariša premagana. ■

Miklavž prihaja ...

Žože Brojan
SNEŽINKE PLEŠEJO
Ilustrirala Erna Pucihar

Ilustrirane pesmi o mami, medvedku, bistrem potočku, soncu, liščku, lačnem ščinkavcu, polžku, jajčku za Špelo in še mnogo drugih stvari za najmlajše.

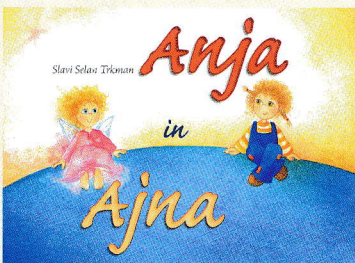
Cena: 700 SIT.

Roža Gantar
FANT IZ RIVE
Ilustrirala Erna Pucihar

Kdo ne pozna Dominika Savia – mladostnika, ki si je z dobro voljo in vsestransko pomočjo sošolcem zaslužil nebesa. Avtorica ga otrokom predstavi kot njihovega vrstnika, kot njim enakega.

Cena: 800 SIT.

Slavi Selan Trkman
ANJA IN AJNA
Ilustrirala Erna Pucihar

V stiski in vsakodnevnih pretresih ne smeš biti sam. Avtorica si je izmislila Anjino dvojnico Ajno, ki je njen notranji glas, ki jo spodbuja, da se s pravimi odločitvami znebi jeze, z dolgočasnosti in drugih napak, ki nas ovirajo na poti samostojnega življenja.

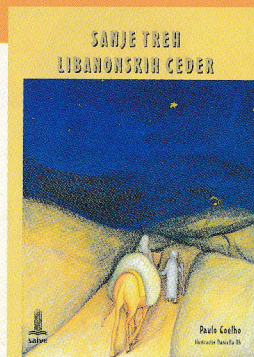
Cena: 800 SIT.

MOJA SPOMINSKA IGRA
(memori)

Je zelo zanimiva igra za male in velike. Na barvnih kartončkih je upodobljenih 36 svetnikov in zavetnikov, v priloženem zvezku pa najdemo ime, godovni dan in kratko razlago o vsakem svetniku.

Cena: 1.500 SIT.

Paulo Coelho
SANJE TREH LIBANONSKIH CEDER

Pisatelj si je zamislil legendo o treh cedrah, ki so skupaj rasle in sanjale o svoji prihodnosti. Ko so jih gozdarji posekali, so mislile, da so se njihove sanje razblinile. Po dolgi letih pa je vsaka zase spoznala, da se je njihov sen uresničil ... Knjiga je bogato ilustrirana.

Cena: 800 SIT.

MARIJANSKI KOLEDAR 2005

V letu 2005 vas bodo spremljale slike podob in kipov iz slovenskih bolniških kapel.

info@salve.si

www.salve.si

priprava za tisk • založba • video • trgovina

trgovina je odprta: • vsak delovni dan 8.00 - 18.00
• ob sobotah 8.00 - 13.00

tel.: 01 427 73 10 • Rakovniška 6 • 1000 Ljubljana